31999R0800

1999.4.17. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 102/11

A BIZOTTSÁG 800/1999/EK RENDELETE

(1999. április 15.)

a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb a 923/96/EK bizottsági rendelettel ([1]) módosított, a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1992. június 30-i 1766/92/EGK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 13. és 21. cikkére, valamint a mezőgazdasági termékek piacának közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek vonatkozó rendelkezéseire,

tekintettel az euróra vonatkozó agrárpénzügyi intézkedések megállapításáról szóló, 1998. december 15-i 2799/98/EK tanácsi rendeletre ([3]) és különösen annak 3. és 9. cikkére,

(1) mivel a legutóbb a 604/98/EK rendelettel módosított ([4]), a mezőgazdasági termékek export-visszatérítési rendszerének alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet ([5]) szövege több alkalommal, lényegesen módosult; mivel a legújabb módosítások alkalmával – az érthetőség érdekében – azt át kell dolgozni;

(2) mivel a Tanács által megállapított általános szabályok úgy rendelkeznek, hogy a termékek Közösségből való kivitele megtörténtének igazolása esetén visszatérítést kell fizetni; mivel a visszatérítésre való jogosultság akkor keletkezik, amikor a termékek elhagyták a Közösség piacát, amennyiben minden harmadik országra egységes visszatérítési ráta vonatkozik; mivel, ha a visszatérítési ráta a termékek rendeltetési helyétől függően eltér, a visszatérítésre való jogosultság a harmadik országba történő behozataltól függ;

(3) mivel az Uruguayi Forduló mezőgazdasági megállapodásának végrehajtása általános szabályként a visszatérítés nyújtását a visszatérítés előzetes rögzítését is magában foglaló kiviteli engedély előírásához köti; mivel, azonban a Közösségben a nemzetközi szervezetek és a fegyveres erők számára teljesített szállítások, az élelmiszer-ellátás céljára történő szállítások és a kis mennyiségek kivitele különleges eseteket képeznek, és kisebb gazdasági jelentőségűek; mivel ezen okoknál fogva rendelkezés született egy kiviteli engedély nélküli különleges rendszerről ezen export műveletek egyszerűsítése, valamint a gazdaság szereplőire és az illetékes hatóságokra háruló túlzott adminisztratív terhek elkerülése érdekében;

(4) mivel e rendelet értelmében a kivitel napja az a nap, amelyen a vámhatóságok elfogadják azt a cselekményt, amellyel a bejelentő kifejezésre juttatja azon termékek kivitelének szándékát, amelyek után export-visszatérítésben óhajt részesülni; mivel e cselekmény célja, hogy felhívja a figyelmet, különösen a vámhatóságokét arra a tényre, hogy a szóban forgó műveletet közösségi alapok segítségével végzik annak érdekében, hogy az említett vámhatóságok elvégezhessék a megfelelő ellenőrzéseket; mivel az elfogadás alkalmával a termékeket vámfelügyelet alá helyezik tényleges kivitelük megtörténtéig; mivel ez az időpont az exportált termék mennyiségének, természetének és jellemzőinek meghatározásához hivatkozásként szolgál;

(5) mivel az ömlesztett vagy nem szabványos egységekben kiszerelt szállítmányok esetében elfogadott, hogy a termékek pontos nettó tömege csak a szállítóeszközre történő rakodás után állapítható meg; mivel e helyzet kezelése érdekében rendelkezni kell egy ideiglenes tömeg feltüntetéséről a kiviteli nyilatkozaton;

(6) mivel a legutóbb a 163/94/EK rendelettel módosított ([6]), a visszatérítésben vagy egyéb támogatásban részesülő mezőgazdasági termékek kivitele során végzett ellenőrzésről szóló, 1990. február 12-i 386/90/EGK tanácsi rendelet ([7]) megfelelő alkalmazása érdekében rendelkezni kell arról, hogy a kiviteli nyilatkozat és a mezőgazdasági termékek egyezőségének ellenőrzése megtörténjen a szállítótartály, a teherautó, a hajó vagy más hasonló szállítóeszköz berakodásakor;

(7) mivel amennyiben az export kis mennyiségek gyakori szállításából áll, a visszatérítési ráta meghatározásához alkalmazandó megfelelő napot illetően egyszerűsített eljárásról kell rendelkezni;

(8) mivel annak érdekében, hogy a „Közösségből történő kivitel” fogalmát következetesen lehessen értelmezni, rendelkezni kell arról, hogy a terméket akkor lehet exportáltnak tekinteni, amikor az elhagyja a Közösség vámterületét;

([1]) HL L 126., 1996.5.24., 37. o.
([2]) HL L 181., 1992.7.1., 21. o.
([3]) HL L 349., 1998.12.24., 1. o.
([4]) HL L 80., 1998.3.18., 19. o.
([5]) HL L 351., 1987.12.14., 1. o.
([6]) HL L 24., 1994.1.29., 2. o.
([7]) HL L 42., 1990.2.16., 6. o.

(9) mivel az exportőr vagy a fuvarozó számára szükséges lehet intézkedni az exportra szánt termékek romlásának megakadályozásáról, a kiviteli nyilatkozat elfogadását követő, a Közösség vámterületéről való elszállítást megelőző vagy a rendeltetési helyre való megérkezést megelőző 60 napos időszak alatt; mivel a mélyhűtés olyan intézkedés, amely lehetővé teszi a termékek eredeti állapotának megőrzését; mivel e követelmény teljesítésének érdekében az említett időszak alatt történő mélyhűtést megengedhetővé kell tenni;

(10) mivel az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a Közösséget elhagyó vagy a meghatározott rendeltetési helyre úton levő termékek tényleg azok, amelyek a kiviteli vámalakiságokon keresztülmentek; mivel e célból, amikor a termék áthalad más tagállamok területén, mielőtt elhagyná a Közösség vámterületét, vagy elérné a meghatározott rendeltetési helyet, a legutóbb az 502/1999/EK rendelettel [1], a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtása rendelkezéseinek megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet [2] 471–495. cikkeiben említett T5 ellenőrzőpéldányt kell alkalmazni; mivel azonban az igazgatási eljárás egyszerűsítése érdekében kívánatosnak tűnik rugalmasabb megoldások alkalmazása, szemben a T5 ellenőrzőpéldány használatával, a 2454/93/EGK rendelet 412–442. cikkei alapján a vasúton vagy nagy konténerben történő szállításokra vonatkozó egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében folytatott ügyletek esetében, amennyiben valamely szállítási művelet a Közösségen belül kezdődik és azon kívül ér véget, a vámalakiságok elvégzésére nincs szükség a határállomás vámhivatalánál;

(11) mivel egyes esetekben visszatérítés igényelhető azon termékek vonatkozásában, amelyek kivitelére sor került, és amelyek elhagyták a Közösség vámterületét, de amelyeket átrakás vagy árutovábbítási művelet céljából visszaszállítottak, mielőtt a Közösség vámterületén kívül elhelyezkedő, végső rendeltetési helyüket elérték volna; mivel az ilyen visszaszállítások feltehetően szállítási előírásokon kívüli, más okból is bekövetkezhetnek, főleg spekulációs célokból; mivel ezekben az esetekben a Közösség vámterületének elhagyására vonatkozó 60 napos határidő betartása meghiúsulna; mivel, az ilyen helyzetek elkerülése érdekében világosan meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett ezek a visszaszállítások elvégezhetők;

(12) mivel az e rendeletben foglalt intézkedések csak azokra a termékekre vonatkoztathatók, amelyek szabad forgalomban vannak, és amelyek, adott esetben, közösségi származásúak; mivel egyes összetett termékek esetében a visszatérítést nem maga a termék alapján, hanem azon alaptermékekre való hivatkozással rögzítik, amelyekből azok összetevődnek; mivel azokban az esetekben, amelyekben a visszatérítés így az összetevő vagy összetevők alapján kerül rögzítésre, a visszatérítés vagy a visszatérítés megfelelő részének megadásához elegendő, ha maga az összetevő vagy az összetevők megfelelnek a követelményeknek, illetve csak azért nem felelnek meg a követelményeknek, mert más termékekbe lettek beépítve; mivel egyes összetevők sajátos helyzetének figyelembevétele érdekében jegyzéket kell készíteni azokról a termékekről, amelyekre nézve a visszatérítést egyetlen összetevő alapján rögzítették;

(13) mivel a legutóbb az Európai Parlament és a Tanács 82/97/EK rendeletével módosított [3], a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EK tanácsi rendelet [4] 23–26. cikke meghatározza az áruk nem preferenciális származását; mivel, az export-visszatérítések megadásához csak a teljes egészében a Közösségben létrejött vagy a túlnyomórészt ott feldolgozott termékek tekinthetők közösségi származásúaknak; mivel a tagállamokban való egységes alkalmazás biztosítása érdekében célszerű egyértelművé tenni, hogy egyes termékkeverékek nem jogosultak visszatérítésre;

(14) mivel a visszatérítési rátát a termék tarifális besorolása határozza meg; mivel a besorolás egyes összetételek, készletben kiszerelt termékek és összetett áruk esetében magasabb visszatérítés megadását eredményezheti, mint ami gazdaságilag indokolt; mivel ezért különleges rendelkezéseket kell elfogadni a keverékekre, a készletben kiszerelt termékekre és összetett árukra alkalmazható visszatérítés meghatározására;

(15) mivel amikor a visszatérítési ráta a termék rendeltetési helyének függvényében változik, rendelkezni kell annak ellenőrzéséről, hogy a terméket abba a harmadik országba vagy országokba importálták, amelyre a visszatérítést rögzítették; mivel ez az intézkedés nehézség nélkül enyhíthető az olyan kivitelek tekintetében, amelyeknél a szóban forgó visszatérítés kis összegű, és az ügylet megfelelő biztosítékot nyújt arra, hogy a szóban forgó termékek megérkeznek a rendeltetési helyükre; mivel a rendelkezés célja az igazolás előterjesztésével járó adminisztratív munka egyszerűbbé tétele;

[1] HL L 65., 1999.3.12., 1. o.
[2] HL L 253., 1993.10.11., 1. o.
[3] HL L 17., 1997.1.21., 1. o.
[4] HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

(16) mivel amikor egységes visszatérítési ráta vonatkozik minden rendeltetési helyre azon a napon, amelyen a visszatérítést előzetesen rögzítették, egyes esetekben kötelező rendeltetési helyre vonatkozó kikötés érvényes; mivel ezt a helyzetet úgy kell kezelni, mint a visszatérítés váltakozását, amennyiben a kivitel lebonyolításának napján érvényes visszatérítési ráta kisebb, mint az előzetes rögzítés napján alkalmazandó visszatérítési ráta, adott esetben ahhoz a naphoz igazítva, amelyen a kivitel megtörténik;

(17) mivel amikor az exportált termékek rendeltetési helyétől függően a visszatérítési ráta eltérő, igazolni kell, hogy az adott termék valamely harmadik országba való importja megtörtént; mivel a behozatali vámalakiságok elvégzése elsősorban az annak érdekében alkalmazandó behozatali vámok megfizetéséből áll, hogy a terméket az adott harmadik országban értékesíteni lehessen; mivel az importáló harmadik országokban fennálló helyzetek sokféleségére tekintettel, tanácsos az olyan behozatali vámokmányok bemutatását elfogadni, amelyek biztosítékot nyújtanak arra, hogy az exportált termékek megérkeztek rendeltetési helyükre, eközben a lehető legkisebb mértékben akadályozva a kereskedelmet;

(18) mivel a Közösség exportőreinek a rendeltetési helyre történő érkezés igazolásának beszerzéséhez nyújtandó segítség érdekében rendelkezni kell arról, hogy a tagállamok által elismert nemzetközi ellenőrző és felügyelő szervek a Közösség differenciált visszatérítésben részesülő exportált mezőgazdasági termékeire érkeztetési igazolásokat adhassanak ki; mivel e hivatalok elismerése azoknak a tagállamoknak a felelőssége, amelyek elismerésüket eseti alapon döntve adják, egyes jelenlegi iránymutatásokkal összhangban; mivel célszerű lenne egyértelművé tenni e helyzetet, és e főbb iránymutatásokat ebbe a rendeletbe beépíteni;

(19) mivel annak érdekében, hogy a rendeltetési hely szerint változó visszatérítésben részesülő termékek kivitele egyenlő elbánásban részesüljön a többi kivitellel, rendelkezni kell a kivitel lebonyolításának napján alkalmazandó legalacsonyabb visszatérítési ráta alapján számított visszatérítés egy részének kifizetéséről, amint az exportőr igazolja, hogy a termék elhagyta a Közösség vámterületét;

(20) mivel differenciált visszatérítések esetében, ha a rendeltetési hely megváltozik, a tényleges rendeltetési helyre vonatkozó visszatérítés fizetendő, azon felső határ alapján, amelynek szintje az előzetesen rögzített rendeltetési helyre vonatkozó összegnek felel meg; mivel az olyan visszaélések megelőzésére, amelyek révén a legmagasabb visszatérítési rátát biztosító rendeltetési helyeket választanák szisztematikusan, szankciórendszert kell bevezetni a rendeltetési hely azon megváltoztatásának esetére, amikor a tényleges visszatérítési ráta kisebb, mint az előzetesen rögzített rendeltetési helyre vonatkozó ráta; mivel ez az új rendelkezés következményekkel jár a visszafizetés azon részének kiszámítására, amely akkor fizetendő, amikor az exportőr igazolja, hogy a termék elhagyta a Közösség vámterületét;

(21) mivel a 2913/92/EGK rendelet 23–26. cikkei meghatározzák az áruk nem preferenciális származását; mivel egyes esetekben célszerű a 24. cikkben megállapított lényeges feldolgozásra vagy megmunkálásra vonatkozó kritériumot alkalmazni annak felmérésére, hogy a termékek valóban megérkeztek-e rendeltetési helyükre;

(22) mivel egyes exportügyletek a kereskedelem eltérüléséhez vezethetnek; mivel az ilyen eltérülés megelőzése érdekében a visszatérítés kifizetését attól a feltételtől kell függővé tenni, hogy a termék nem csak elhagyta a Közösség vámterületét, hanem azt valamely harmadik országba importálták, vagy pedig lényeges feldolgozáson vagy megmunkáláson ment keresztül; mivel továbbá, egyes esetekben a visszatérítés kifizetése attól tehető függővé, hogy a termék az importáló harmadik országban valóban piacra került-e, illetve keresztülment-e lényeges feldolgozáson vagy megmunkáláson;

(23) mivel amennyiben a termék megsemmisül vagy megrongálódik, mielőtt valamely harmadik országban piacra kerülne, vagy mielőtt lényeges feldolgozáson menne keresztül, visszatérítés nem jár; mivel ilyen esetekben az exportőrnek lehetőséget kell adni arra, hogy igazolja, hogy az exportműveletet olyan gazdasági feltételek mellett bonyolították le, amelyek szokásos körülmények között lehetővé tették volna az ügylet lebonyolítását;

(24) mivel, az exportműveletek közösségi finanszírozása nem indokolt, amikor a művelet nem szokásos kereskedelmi ügylet, mert nincs valódi gazdasági célja, csupán azért bonyolítják le, hogy ezáltal a Közösségtől kifizetésben részesüljenek;

(25) mivel lépéseket kell tenni annak megakadályozására, hogy a közösségi pénzeszközök kifizetése ne történjen meg olyan ügyletekre, amelyek nem felelnek meg az export-visszatérítési rendszer célkitűzéseinek; mivel, ez a kockázat fennáll az export-visszatérítésben részesülő olyan termékek esetén, amelyek később újrabehozatalra kerülnek a Közösségbe anélkül, hogy lényeges feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek volna keresztül valamely harmadik országban, és amelyeknél az újrabehozatalkor csökkentett vagy nulla vámtételt fizetnek a szokásos vámtétel helyett valamely preferenciális megállapodás vagy tanácsi határozat értelmében; mivel az exportőröket terhelő megszorítások enyhítése érdekében célszerű lenne ezeket az intézkedéseket a legérzékenyebb termékekre alkalmazni;

(26) mivel az exportőrök bizonytalanságának csökkentése érdekében célszerű lenne a visszatérítések visszafizetésére vonatkozó előírást megszüntetni, amennyiben a termék a kivitelt követő két év eltelte után kerül újrabehozatalra a Közösségbe;

(27) mivel egyfelől lehetőséget kell nyújtani a tagállamoknak arra, hogy a visszatérítések kifizetését megtagadhassák vagy azokat visszafizettethessék azokban a kirívó esetekben, amikor azt tapasztalják, hogy az ügylet nincs összhangban az export-visszatérítési rendszer céljával, másfelől viszont nem szabad túlzott terhet róni a nemzeti hatóságokra azzal a kötelezettséggel, hogy rendszeresen ellenőrizzék az összes behozatalt;

(28) mivel a termékeknek olyan minőségűeknek kell lenniük, hogy azokat a Közösségben a szokásos feltételekkel lehessen értékesíteni; mivel azonban célszerű figyelembe venni a rendeltetési hely szerinti harmadik országban hatályos előírásokból fakadó különleges kötelezettségeket;

(29) mivel egyes termékek elveszíthetik a visszatérítésre való jogosultságot, ha többé már nem felelnek meg a megbízható és kifogástalan kereskedelmi minőségnek;

(30) mivel exportlefölözés nem alkalmazandó, amennyiben az export-visszatérítést pályázati eljárás útján előzetesen rögzítették vagy határozták meg, mivel ebben az esetben a kivitelre az ily módon előzetesen rögzített vagy a pályázati eljárás útján meghatározott feltételek mellett kerül sor; mivel ugyanezen okból biztosítani kell, hogy amikor a kivitel előzetesen rögzített, vagy pályázati eljárás útján meghatározott exportlefölözés alá tartozik, a kiviteli eljárást a megállapított feltételek mellett kell lebonyolítani, és ezért nincs jogosultság export-visszatérítésre;

(31) mivel, annak érdekében, hogy az exportőrök könnyebben finanszírozhassák ügyleteiket, a tagállamok – a kiviteli nyilatkozat vagy a fizetési nyilatkozat elfogadását követően – megelőlegezhetik a visszatérítés összegének egészét vagy egy részét, attól függően, hogy a megelőlegezett összeg visszafizetésére biztosítékot nyújtottak-e arra az esetre, ha később kiderül, hogy a visszatérítés mégsem lett volna kifizethető;

(32) mivel a kivitelnél megelőlegezett összeget vissza kell téríteni, ha bebizonyosodik, hogy nem volt jogosultság az export-visszatérítésre, vagy csak kisebb összegű visszatérítésre lett volna jogosultság; mivel, a visszatérítésnek tartalmaznia kell egy kiegészítő összeget a visszaélések megelőzésére; mivel *vis maior* esetén ez a kiegészítő összeg nem téríthető vissza;

(33) mivel a 2026/83/EGK rendelettel [1] módosított 565/80/EGK tanácsi rendelet [2] megállapítja az exportot megelőzően az export-visszatérítéssel megegyező összeg kifizetésére vonatkozó általános szabályokat;

(34) mivel az 565/80/EGK rendelet 4. cikkének (5) és (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az alkalmazandó visszatérítési ráta meghatározásához, illetve annak kiigazításához azt a napot kell alkalmazni, amelyen az alaptermékeket vámfelügyelet alá vonták;

(35) mivel a ténylegesen figyelembe veendő időpont ennek megfelelően az a nap, amelyen a vámhatóságok elfogadják az érintett személy nyilatkozatát, amelyben az kinyilvánítja azon szándékát, hogy a szóban forgó termékeket vagy árukat az 565/80/EGK rendelet 4. és 5. cikkében foglalt intézkedéseknek aláveti, és azokat visszatérítéssel exportálja a feldolgozást vagy a tárolást követően; mivel e nyilatkozatoknak tartalmazniuk kell a visszatérítések kiszámításához szükséges adatokat;

(36) mivel a visszatérítéseknek a feldolgozás elvégzését megelőzően történő kifizetésének az a célja, hogy a közösségi termékek azonos elbírálásban részesüljenek a nem a tagországokból behozott termékekkel a feldolgozás és az újrakivitel esetében;

(37) mivel a feldolgozott termékek előállítási módszerei és ellenőrzési eljárásai bizonyos fokú rugalmasságot igényelnek; mivel a 2913/92/EGK rendelet 115. cikke az aktív feldolgozási eljárás keretében helyettesítő rendszerről rendelkezik;

[1] HL L 199., 1983.7.22., 12. o.
[2] HL L 62., 1980.3.7., 5. o.

(38) mivel a jelenlegi tárolókapacitás hatékonyabb kihasználása érdekében célszerű lenne egy olyan rendszert bevezetni, amelynek révén a helyettesíthetőség az ömlesztett formában tárolt, és a feldolgozást követően exportra szánt termékek vonatkozásában is engedélyezhető;

(39) mivel a visszatérítésre nem jogosult termékek nem lehetnek helyettesítő termékek;

(40) mivel a legutóbb a 770/96/EGK rendelettel [1] módosított, az intervenciós termékek felhasználásának és/vagy rendeltetési helyének ellenőrzése közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1992. október 16-i 3002/92/EGK bizottsági rendeletből [2] világosan kitűnik, hogy az intervenciós termékek el kell érjék az előírt rendeltetési helyet; mivel, ennek eredményeként az ilyen termékek nem helyettesíthetők helyettesítő termékekkel;

(41) mivel az érintett termékek kivitelére határidőt kell megállapítani; mivel ezt a határidőt a kiviteli engedélyek és az előzetes rögzítési igazolások rendszerének figyelembevételével kell megállapítani;

(42) mivel azokban az esetekben, amikor a kivitelt tárolás előzi meg, célszerűnek tűnik ennek a rendeletnek a kezelés olyan formáira történő korlátozása, amelyek célja a szóban forgó áruk minőségmegőrzésének biztosítása; mivel a helyzet tisztázása érdekében meg kell állapítani, hogy a kezelés ilyen formái semmiképp sem érintik az alkalmazandó visszatérítést;

(43) mivel az 565/80/EGK rendelet 5. cikke megállapítja, hogy az export-visszatérítéssel megegyező összeget a termékek vagy az áruk vámraktározás vagy vámszabadterületi eljárás alá vonását követően ki kell fizetni; mivel miután a fizetési nyilatkozatot elfogadták, lehetővé kell tenni e termékek vagy áruk elszállítását valamely, a kifizetés helyétől eltérő tagállamba, tárolás és későbbi kivitel céljára; mivel rendelkezni kell arról, hogy a termékeket vagy árukat T5 ellenőrzőpéldány kísérje, amely igazolja, hogy azok a Közösség területét elhagyták; mivel a többszörös kifizetések elkerülése érdekében a kiviteli nyilatkozatokat olyan bejegyzéssel kell ellátni, amely tájékoztatásként szolgál az exportnyilatkozat elfogadásának helye szerinti tagállam kifizető hivatalának arról, hogy a visszatérítés kifizetésével kapcsolatos eljárás megindult;

(44) mivel visszatérítés nem nyújtható, ha a kivitelre vagy a visszatérítés kifizetéséhez szükséges igazolás benyújtására nyitvaálló határidőt nem tartják be; mivel a legutóbb a 3403/93/EGK rendelettel [3] módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó biztosítékok rendszere alkalmazásának közös részletes szabályai megállapításáról szóló, 1985. július 22-i 2220/85/EGK bizottsági rendeletben [4] foglaltakhoz hasonló intézkedéseket kell elfogadni;

(45) mivel a tagállamokban a nem tagállamokból bizonyos célokra importált termékek vámmentesek; mivel amennyiben ezek a forgalmazott mennyiségek jelentősek, a közösségi termékeket a tagsággal nem rendelkező országokból származó ilyen termékekkel azonos elbírálásban kell részesíteni; mivel ez a helyzet különösen a hajók és légi járművek ellátását szolgáló termékek esetében merül fel;

(46) mivel a hajók és légi járművek ellátása, valamint a fegyveres erők részére történő szállítások esetében lehetőség van különleges szabályok megállapítására a visszatérítés összegének meghatározása céljából;

(47) mivel a hajók fedélzetére felvitt termékkészletek a fedélzeten történő fogyasztásra szolgálnak; mivel e termékek az adott állapotban elfogyasztva vagy a fedélzeten ételkészítésre felhasználva a feldolgozatlan termékekre vonatkozó visszatérítésre jogosultak; mivel tekintettel a légi járműveken rendelkezésre álló korlátozott helyre, az ételt a fedélzetre történő felvitelt megelőzően kell elkészíteni; mivel tekintettel a harmonizációra, olyan szabályokat kell elfogadni, amelyek ugyanolyan visszatérítés megfizetését biztosítják a repülőgép fedélzetén elfogyasztott mezőgazdasági termékek után, mint amelyet a hajó fedélzetén elkészítés után elfogyasztott termékekre nyújtanak;

(48) mivel a hajó- és légijármű-ellátási üzlet egy nagyon specializált kereskedelem, indokolt a visszatérítések előlegezésére vonatkozó különleges eljárások alkalmazása; mivel az élelmiszerraktárakba szállított termékeket és árukat később élelmiszerellátás céljából tovább kell szállítani; mivel az ilyen raktárakba történő szállításokat nem lehet végleges kivitelként kezelni a visszatérítési jogcím szempontjából;

[1] HL L 104., 1996.4.27., 13. o.
[2] HL L 301., 1992.10.17., 17. o.
[3] HL L 310., 1993.12.14., 4. o.
[4] HL L 205., 1985.8.3., 5. o.

(49) mivel ha e kedvezmények igénybevételére sor kerül, és később kiderül, hogy a visszatérítést nem lehetett volna kifizetni, az exportőrök így valójában a kamatmentes kölcsön jogosulatlan előnyéhez jutnak; mivel intézkedni kell az ilyen jogosulatlan előnyök kizárásáról;

(50) mivel annak érdekében, hogy fenntartható legyen azon közösségi termékek versenyképessége, amelyeket a tagállamok közelében található egyes területek tárolóiba szállítottak, a Közösségen belüli élelmiszerellátásra alkalmazandó rátával megegyező visszatérítést kell biztosítani; mivel a meghatározott rendeltetési helyre történő szállítás tekintetében a legalacsonyabb fölötti visszatérítési ráta kifizetése semmi esetre sem indokolt, hacsak nem kétséges az, hogy az áruk eljutottak rendeltetési helyükre; mivel a készletek leszállítása az elszigetelt tengeri területeken található helyekre egy szükségszerűen specializált művelet, amelynél lehetséges a szállítások megfelelő ellenőrzése; mivel az előírt megfelelő ellenőrzési intézkedések függvényében ésszerűnek tűnik a szállítások esetében a Közösségen belül az élelmiszerellátásra vonatkozó visszatérítési ráta alkalmazása; mivel lehetőség van egyszerűsített eljárás alkalmazására a kisebb fontosságú szállítások esetében; mivel tekintettel arra, hogy a tengeri fennhatóság kiterjedése tagállamtól függően 3 és 12 mérföld között változik, ezért indokolt kivitelnek tekinteni minden ilyen területre történő szállítást 3 mérföldes határon túl;

(51) mivel ha valamely tagállamhoz tartozó hadihajó készleteinek feltöltése a nyílt tengeren történik valamely közösségi kikötőből kifutott haditengerészeti ellátó hajóról, e szállításról igazolás kérhető az illetékes hatóságtól; mivel az ilyen szállításokra indokolt ugyanolyan visszatérítési ráta alkalmazása, mint ami a közösségi kikötőkben történő készletfeltöltésekre vonatkozik;

(52) mivel kívánatos, hogy a hajók és légi járművek ellátásához felhasznált mezőgazdasági termékek azonos visszatérítésre legyenek jogosultak, függetlenül attól, hogy a készleteket a Közösségen belül vagy azon kívül viszik a hajó vagy a légi jármű fedélzetére;

(53) mivel a harmadik országokban az ilyen készletek leszállítása közvetlen vagy közvetett lehet; mivel az egyes leszállítási típusoknak megfelelő felügyeleti módszereket szükséges bevezetni;

(54) mivel a 2913/92/EGK rendelet 161. cikkének (3) bekezdése értelmében Heligoland szigete nem minősül olyan rendeltetési helynek, amelyre visszatérítés fizetendő; mivel Heligoland szigetén ösztönözni kell a Közösségből származó mezőgazdasági termékek fogyasztását; mivel e célból a szükséges rendelkezéseket el kell fogadni;

(55) mivel a Közösség és San Marino közötti, a kereskedelmi és vámunióról szóló ideiglenes megállapodás [1] hatálybalépése óta, ezen állam területe már nem képezi a Közösség vámterületének részét; mivel az említett megállapodás 1., 5. és 7. cikkeiből következik, hogy a mezőgazdasági termékek árai a vámunióban azonosak és ezért nincs gazdasági indoka annak, hogy a San Marinóba szánt közösségi mezőgazdasági termékek után export-visszatérítést fizessenek;

(56) mivel amennyiben a visszafizetés vagy a vámvisszatérítés iránti kérelmet utólag elutasítják, az érintett termékek jogosultak lehetnek az export-visszatérítésre vagy – adott esetben – arra exportlefölözést vagy exportterhet vethetnek ki; mivel, következésképpen különleges rendelkezéseket kell megállapítani;

(57) mivel általában a valamely tagsággal nem rendelkező országban állomásozó fegyveres erők, amelyek nem tartoznak az adott ország irányítása alá, valamint a harmadik országokban székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetek és diplomáciai testületek ellátásukat behozatali vámoktól mentesen kapják; mivel lehetséges olyan egyedi intézkedések meghozatala – azon fegyveres erők tekintetében, amelyek vagy valamely tagállam vagy pedig egy olyan nemzetközi szervezetnek, amelynek legalább egy tagállam a tagja, az irányítása alatt állnak, azon nemzetközi szervezetek tekintetében, amelyeknek legalább egy tagállam a tagja, és a diplomáciai testületek tekintetében –, amelyek arról rendelkeznek, hogy a behozatalt külön dokumentummal kell igazolni;

(58) mivel rendelkezni kell arról, hogy a visszatérítést az a tagállam fizesse meg, amelynek területén a kiviteli nyilatkozatot elfogadták;

(59) mivel előfordulhat, hogy az exportőr hibáján kívül a T5 ellenőrzőpéldány nem mutatható be, annak ellenére, hogy a termék elhagyta a Közösség vámterületét, vagy eljutott a meghatározott rendeltetési helyre; mivel az ilyen helyzet akadályozhatja a kereskedelmet; mivel ilyen körülmények között egyéb iratokat is egyenértékűnek kell elfogadni;

(60) mivel a hatékony igazgatási gyakorlat érdekében a visszatérítés iránti kérelmeket, az összes vonatkozó iratot mellékelve, ésszerű időn belül kell előterjeszteni, kivéve a *vis maior* eseteit, illetve különösen azt az esetet, amikor az exportőr hibáján kívüli adminisztratív késedelem miatt vált lehetetlenné a határidő betartására;

[1] HL L 359., 1992.12.9., 13. o.

(61) mivel az export-visszatérítések kifizetésének időszaka tagállamonként eltérő; mivel a verseny torzulásának elkerülése érdekében célszerű bevezetni egy egységes maximális időtartamot e visszatérítéseknek a kifizető szervek által történő kifizetésére;

(62) mivel a nagyon kis termékmennyiségek kivitele nem bír gazdasági jelentőséggel és feleslegesen terhelné az illetékes hatóságokat; mivel a tagállamok illetékes szolgálatai számára lehetőséget kell adni az ilyen kivitel tekintetében a visszatérítés kifizetésének elutasítására;

(63) mivel a közösségi szabályok kizárólag objektív szempontok alapján rendelkeznek az export-visszatérítés nyújtásáról, különösen az exportált termék mennyiségére, jellegére és jellemzőire, valamint földrajzi rendeltetési helyére tekintettel; mivel, a tapasztalat azt mutatja, hogy megerősített intézkedéseket kell hozni a Közösség költségvetése szempontjából káros szabálytalanságok és különösen a csalások kiküszöbölésére; mivel e célból intézkedni kell a túlfizetett összegek behajtásáról, és a szankciókra tekintettel, ösztönözni kell az exportőröket a közösségi szabályok betartására;

(64) mivel az export-visszatérítési rendszer megfelelő működésének biztosítására szankciókat kell alkalmazni, tekintet nélkül a szabálytalanság szubjektivitására; mivel azonban egyes esetekben célszerű eltekinteni a szankcióktól, különösen amikor az illetékes hatóság nyilvánvaló szabálytalanságot állapít meg és a szándékosság miatt szigorúbb szankciókat kell alkalmazni; mivel, az ilyen intézkedéseknek szükségesnek, arányosnak, kellő visszatartó erejűnek, és egységesen alkalmazottnak kell lenniük valamennyi tagállamban;

(65) mivel a tagállamokban az exportőrök közötti egyenlő elbánás biztosítása érdekében kifejezetten rendelkezni kell – az export-visszatérítések tekintetében – az esetlegesen túlfizetett összegnek a kedvezményezett részéről történő kamatos visszafizetéséről, és a fizetési eljárás meghatározásáról; mivel a Közösség pénzügyi érdekei védelmének javítása céljából a visszatérítési jogosultság átruházása esetében rendelkezni kell arról, hogy ez a kötelezettség kiterjedjen a kedvezményezettre is; mivel a behajtott összegeket, kamatokat és a szankciókból befolyó összegeket az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) számláján kell jóváírni, a legutóbb az 1287/95/EK rendelettel [1] módosított, a közös mezőgazdasági politika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK rendelet [2] 8. cikkének (2) bekezdésében megállapított elvekkel összhangban;

(66) mivel a jogos elvárás elvének az egész Közösségben való egységes alkalmazása érdekében, a túlfizetett összegek visszafizettetése esetében meg kell állapítani az ezen elv alkalmazására vonatkozó feltételeket, a 729/70/EGK rendeletben és különösen annak 5. és 8. cikkében foglalt rendkívüli kiadások kezelésének sérelme nélkül;

(67) mivel az exportőr különösen felel harmadik személyek olyan cselekményeiért, amelyek révén a visszatérítés kifizetéséhez szükséges iratokat szabálytalanul szerezték meg;

(68) mivel az adott irányítóbizottságok az elnökeik által megállapított határidőn belül nem nyilvánítottak véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

HATÁLY ÉS MEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

A specifikusan az egyes termékekre vonatkozó közösségi rendeletekben foglalt eltérések sérelme nélkül, ez a rendelet megállapítja a következő rendelkezésekben foglalt export-visszatérítések, a továbbiakban „visszatérítések” rendszere alkalmazásának közös részletes szabályait:

– a 136/66/EGK tanácsi rendelet [3] (olajok és zsírok) 3. cikke,

– a 804/68/EGK tanácsi rendelet [4] (tej és tejtermékek) 17. cikke,

– a 805/68/EGK tanácsi rendelet [5] (marha- és borjúhús) 13. cikke,

[1] HL L 125., 1995.6.8., 1. o.
[2] HL L 94., 1970.4.28., 13. o.
[3] HL L 172., 1996.9.30., 3025/66. o.
[4] HL L 148., 1968.6.28., 13. o.
[5] HL L 148., 1968.6.28., 24. o.

– a 2759/75/EGK tanácsi rendelet ([1]) (sertéshús) 13. cikke,

– a 2771/75/EGK tanácsi rendelet ([2]) (tojás) 8. cikke,

– a 2777/75/EGK tanácsi rendelet ([3]) (baromfihús) 8. cikke,

– az 1785/81/EGK tanácsi rendelet ([4]) (cukor, izoglükóz és inulinszirup) 17. cikke,

– a 822/87/EGK tanácsi rendelet ([5]) (bor) 55. és 56. cikke,

– az 1766/92/EGK rendelet (gabonafélék) 13. cikke,

– a 3072/95/EGK tanácsi rendelet ([6]) (rizs) 13. cikke,

– a 2200/96/EK tanácsi rendelet ([7]) (gyümölcsök és zöldségek) 35. cikke,

– a 2201/96/EK tanácsi rendelet ([8]) (gyümölcsből és zöldségből feldolgozott termékek) 16., 17. és 18. cikke.

2. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) – „termékek” az 1. cikkben felsorolt termékek, és az áruk,
   – „alaptermékek” a feldolgozott termékekké vagy áruvá történő feldolgozás után exportra szánt termékek; a feldolgozás után exportra szánt áruk szintén alaptermékeknek minősülnek,
   – „feldolgozott termékek” az olyan termékek, amelyeket alaptermékek feldolgozásával kapnak, és amelyek után visszatérítés fizethető,
   – „áruk” az 1222/94/EK bizottsági rendelet ([9]) B. mellékletében felsorolt áruk;

b) „behozatali vámok” a vámok és az azokkal azonos hatású díjak, valamint az olyan egyéb behozatali díjak, amelyeket a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra vonatkozó közös agrárpolitika vagy különleges kereskedelmi szabályozás értelmében írnak elő;

c) „exportáló tagállam” az a tagállam, amelyben a kiviteli nyilatkozatot elfogadták;

d) „a visszatérítés előzetes rögzítése” a visszatérítésnek a kiviteli engedély, illetve az előzetes rögzítési igazolás iránti kérelem benyújtásának napján történő rögzítése, amikor a rátát a visszatérítésre alkalmazandó emeléssel vagy korrekciós összeggel kiigazítják;

e) „differenciált visszatérítés”:
   – több visszatérítési rátát rögzítenek ugyanarra a termékre a rendeltetési hely szerinti, harmadik országtól függően, vagy
   – egy vagy több visszatérítési rátát rögzítenek ugyanarra a termékre a rendeltetési hely szerinti, harmadik országtól függően, miközben a harmadik országra vagy harmadik országokra nem rögzítenek rátát;

f) „a visszatérítés differenciált része” a visszatérítésnek azon része, amely úgy keletkezik, hogy az alkalmazandó visszatérítés teljes összegéből levonják a Közösség vámterületéről történő kiléptetés igazolásának alapján kifizetett vagy kifizetendő, a 18. cikknek megfelelően számított visszatérítést;

g) „kivitel” a kiviteli vámalakiságok elvégzése, amelyet követően a termékek elhagyják a Közösség vámterületét;

h) „T5 ellenőrzőpéldány” a 2454/93/EGK rendelet 471–495. cikkeiben említett okmány;

i) „exportőr” az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely visszatérítésre jogosult. Ha az export-visszatérítés előzetes rögzítését tartalmazó kiviteli engedélyt kell vagy lehet használni, akkor az engedélyes, vagy adott esetben, átruházásánál az engedély kedvezményezettje jogosult a visszatérítésre. Vámszempontból az exportőr eltérhet az e rendelet értelmében vett exportőrtől, tekintettel a magánjog hatály alá tartozó gazdasági szereplők közötti kapcsolatokra, ha az egyes piacok közös szervezése értelmében elfogadott különös rendelkezésekben foglalt előírások másként nem rendelkeznek;

j) „visszatérítési előleg” legfeljebb a visszatérítés összegével egyenlő, és a kiviteli nyilatkozat elfogadásának időpontjától kezdve kifizetett összeg;

k) „a visszatérítés előfinanszírozása” a visszatérítési előlegek fizetése, amikor az árukat a kivitelt megelőzően feldolgozzák vagy tárolják, az 565/80/EGK rendelet szerint;

l) „a pályázati felhívással meghatározott visszatérítési ráta” az exportőr által megjelölt és az ajánlattal elfogadott visszatérítés;

m) „a Közösség vámterülete” a 2913/92/EGK rendelet 3. cikkében említett területek;

n) „visszatérítési nómenklatúra” az export-visszatérítésre vonatkozó mezőgazdasági terméknomenklatúra a 3846/87/EGK bizottsági rendelet ([10]) szerint;

o) „kiviteli engedély” a 3719/88/EGK bizottsági rendelet ([11]) 1. cikkében említett okmány.

([1]) HL L 282., 1975.11.1., 1. o.
([2]) HL L 282., 1975.11.1., 49. o.
([3]) HL L 282., 1975.11.1., 77. o.
([4]) HL L 177., 1987.7.1., 1. o.
([5]) HL L 84., 1987.3.27., 1. o.
([6]) HL L 329., 1995.12.30., 18. o.
([7]) HL L 297., 1996.11.21., 1. o.
([8]) HL L 297., 1996.11.21., 29. o.
([9]) HL L 136., 1994.5.31., 5. o.
([10]) HL L 366., 1987.12.24., 1. o.
([11]) HL L 331., 1988.12.2., 1. o.

(2) E rendelet alkalmazásában a pályázati felhívással meghatározott visszatérítések rangsorolása megegyezik az előzetesen rögzített visszatérítésekkel.

(3) Amennyiben a kiviteli nyilatkozat több különböző visszatérítésinómenklatúra-kódra vagy Kombinált Nómenklatúra-kódra terjed ki, az egyes kódokra vonatkozó tételeket külön nyilatkozatoknak kell tekinteni.

II. CÍM

HARMADIK ORSZÁGOKBA IRÁNYULÓ KIVITEL

1. FEJEZET

Visszatérítésre való jogosultság

1. szakasz

Általános rendelkezések

3. cikk

E rendelet 18., 20. és 21. cikkének, valamint a 2988/95/EK tanácsi rendelet ([1]) 4. cikkének (3) bekezdése sérelme nélkül, visszatérítésre való jogosultság keletkezik:

– a Közösség vámterületének elhagyásakor, amikor egységes visszatérítési ráta vonatkozik az összes harmadik országra,

– valamely meghatározott harmadik országba történő importáláskor, amikor differenciált visszatérítés vonatkozik az említett harmadik országra.

4. cikk

(1) A visszatérítésre való jogosultság feltétele a visszatérítés előzetes rögzítését is tartalmazó kiviteli engedély bemutatása, kivéve az áruexport és az Uruguayi Forduló mezőgazdasági megállapodása 10. cikkének (4) bekezdése értelmében vett nemzetközi élelmiszersegély esetét.

Azonban a visszatérítéshez nem kell engedély:

– ha a visszatérítés kiviteli nyilatkozatonként nem haladja meg a 60 euró-t,

– a 6., 36., 40., 44. és 45. cikk, valamint a 46. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó esetekben,

– a tagállamok harmadik országokban állomásoztatott fegyveres erői részére teljesített szállítások esetében.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, a visszatérítés előzetes rögzítését is tartalmazó kiviteli engedély az olyan termék exportálására is érvényes, amelyre az engedély 16. rovatában feltüntetettől eltérő 12 jegyű termékkód vonatkozik, ha mindkét termék:

– a 3719/88/EGK rendelet 13a. cikkének (2) bekezdésében említett azonos kategóriába tartozik, vagy

– ugyanabba a termékcsoportba tartozik, feltéve hogy e termékcsoportokat az erre a célra az 1766/92/EGK rendelet 23. cikkében, vagy a piacok közös szervezésére vonatkozó egyéb rendeletek megfelelő cikkeiben megállapított eljárásnak megfelelően határozták meg.

Az első albekezdésben felsorolt esetekre a következő további feltételek vonatkoznak:

– amennyiben a konkrét termékre vonatkozó visszatérítési ráta egyenlő az engedély 16. rovatában feltüntetett termékre vonatkozó rátával vagy annál nagyobb, az utóbbi rátát kell alkalmazni,

– amennyiben a konkrét termékre vonatkozó visszatérítési ráta kisebb, mint az engedély 16. rovatában feltüntetett termékre vonatkozó ráta, a kifizetendő visszatérítés összegét úgy kell kiszámítani, hogy a konkrét terméknek megfelelő rátából, a *vis maior* eseteit kivéve, le kell vonni az engedély 16. rovatában feltüntetett terméknek megfelelő visszatérítés és a konkrét termékre vonatkozó visszatérítés közötti különbség 20 %-át.

A 18. cikk (3) bekezdésének második albekezdésének második francia bekezdése és b) pontja alkalmazásakor a konkrét termékre és a tényleges rendeltetési helyre vonatkozó visszatérítésnél alkalmazandó csökkentést az engedélyen feltüntetett terméknek és rendeltetési helynek megfelelő visszatérítés és a konkrét terméknek és rendeltetési helynek megfelelő visszatérítés különbségeként kell kiszámolni.

E bekezdés alkalmazásában a figyelembe veendő visszatérítési ráták azok, amelyek az engedély iránti kérelem benyújtásának napján érvényesek. Amennyiben szükséges, ezeket a rátákat ki kell igazítani a kiviteli nyilatkozat vagy fizetési nyilatkozat elfogadásának napján.

(3) Amennyiben az (1) és (2) bekezdés és az 51. cikk vonatkozik ugyanazon exportműveletre, az (1) vagy (2) bekezdésből származó összeget csökkenteni kell az 51. cikkben említett bírság összegével.

5. cikk

(1) „A kivitel napja” az a nap, amelyen a vámhatóságok elfogadják a visszatérítés igénylését feltüntető kiviteli nyilatkozatot.

(2) A kiviteli nyilatkozat elfogadásának napja határozza meg:

a) az alkalmazandó visszatérítési rátát, amennyiben a visszatérítést előzetesen nem rögzítették;

([1]) HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

b) a visszatérítési ráta esetleges kiigazítását, amennyiben ezt előzetesen így rögzítették;

c) az exportált termék mennyiségét, jellegét és jellemzőit.

(3) Bármely más cselekményt, amely jogilag azonos hatású a kiviteli nyilatkozat elfogadásával, azzal egyenértékűnek kell tekinteni.

(4) A visszatérítési jogosultság megszerzése céljából a kivitelkor felhasznált okmánynak tartalmaznia kell a visszatérítés kiszámításához szükséges minden adatot, különösen:

a) termékek esetében:

– a termékek leírását, adott esetben egyszerűsített formában, az export-visszatérítési nómenklatúra szerint, a visszatérítésinómenklatúra-kóddal együtt, illetve ha az a visszatérítés kiszámításához szükséges, az érintett termékek összetételét vagy az arra való hivatkozást,

– a termékek nettó tömegét, vagy adott esetben, a visszatérítés kiszámításához használandó mértékegységben kifejezett mennyiséget;

b) áruk esetében az 1222/94/EK rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Az elfogadás, illetve a (3) bekezdésben meghatározott cselekmény időpontjában a termékek vámfelügyelet alatt állnak a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (13) és (14) bekezdésének megfelelően, amíg el nem hagyják a Közösség vámterületét.

(6) A 2454/93/EGK rendelet 282. cikke (2) bekezdésétől eltérően, a kiviteli nyilatkozat egyszerűsített formában történő elkészítésére vonatkozó meghatalmazás előírhatja, hogy az egyszerűsített nyilatkozat tartalmazza az ömlesztve vagy nem szabványos egységekben exportált termékek nettó tömegének becslését, amennyiben a pontos mennyiséget csak akkor lehet megállapítani, miután azt a szállítóeszközre berakodták.

A pontos nettó tömeget feltüntető kiegészítő nyilatkozatot a rakodás befejezése után kell benyújtani. A nyilatkozathoz csatolni kell a pontos nettó berakott tömeg okmányokkal alátámasztott igazolását.

A becsült nettó tömeg 110 %-át meghaladó mennyiségekre nem jár visszatérítés. Amennyiben a ténylegesen berakodott tömeg kevesebb, mint a becsült nettó tömeg 90 %-a, a ténylegesen berakott nettó tömegre vonatkozó visszatérítést a becsült nettó tömeg 90 %-ának megfelelő visszatérítés és a ténylegesen berakott tömegnek megfelelő visszatérítés közötti különbség 10 %-ával kell csökkenteni.

A következők nem szabványos mértékegységeknek tekintendők: élő állatok, vágott test, hasított féltest és negyedek.

A 2454/93/EGK rendelet 278. cikke (3) bekezdésének d) pontja ellenére, e bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni az e rendelet 26. cikke szerinti előfinanszírozási eljárás alá helyezett termékekre.

(7) Minden személy, aki vagy amely olyan termékeket exportál, amelyekre visszatérítést igényel, köteles:

a) benyújtani a kiviteli nyilatkozatot a helyileg illetékes vámhivatalnak, ahol a termékeket export céljából berakodják;

b) legalább 24 órával a rakodás megkezdése előtt értesíteni e vámhivatalt, és jelezni felé a berakodás várható időtartamát. Az illetékes hatóságok 24 órától eltérő határidőt is előírhatnak.

Az illetékes vámhivatal a kiviteli nyilatkozat elfogadását követően a b) pontban említett határidő lejárta előtt engedélyezheti a berakodási műveletet.

Az illetékes vámhivatal számára lehetőséget kell biztosítani az áruk fizikai vizsgálatára és azonosítására a Közösség vámterületéről történő kiléptetés szerinti hivatalig történő elszállítás során.

Amennyiben adminisztratív okokból az első albekezdés nem alkalmazható, a kiviteli nyilatkozatot csak az érintett tagállamban illetékes vámhivatalhoz lehet benyújtani, és ahol a 386/90/EGK rendelet szerinti fizikai vizsgálatra kerül sor, minden bemutatott árut teljesen ki kell rakodni. Azonban, az árukat nem kell teljesen kirakodni, amikor az illetékes hatóságok teljes körű, fizikai vizsgálatot tudnak végezni.

6. cikk

Az 5. cikk (2) bekezdésétől eltérően, amennyiben az exportált mennyiségek nem haladják meg az 5 000 kg terméket a visszatérítésinómenklatúra-kódra vonatkoztatott gabonafélék esetében, vagy az 500 kg-ot a visszatérítésinómenklatúra- vagy Kombinált Nómenklatúra-kódra vonatkoztatott más termékek esetében, és amennyiben az ilyen export gyakori szállításokból áll, a tagállam engedélyezheti a hónap utolsó napjának alkalmazását az alkalmazandó visszatérítés megállapítására vagy, ha a visszatérítést előzetesen rögzítették, az esetleges korrekciók elvégzésére.

Ha a visszatérítés előzetes rögzítéssel vagy pályázati felhívással kerül meghatározásra, az engedély a kivitel hónapjának utolsó napjára érvényes.

Az e lehetőség igénybevételére felhatalmazott exportőrök nem alkalmazhatják az (1) bekezdésben megállapított mennyiségekre vonatkozó szokásos eljárást.

A gazdasági és pénzügyi unióban nem részes tagállamok esetében szintén a hónap utolsó napját kell alkalmazni az euró árfolyamának meghatározására a visszatérítési összegre vonatkozó nemzeti valutához képest.

7. cikk

(1) A 14. és a 20. cikk sérelme nélkül, a visszatérítés kifizetése annak igazolásától függ, hogy az elfogadott kiviteli nyilatkozatok hatálya alá tartozó termékek változatlan állapotban, az elfogadástól számított 60 napon belül elhagyták-e a Közösség vámterületét.

Azonban a kiviteli vámalakiságok elvégzésekor minta céljából vett mennyiségeket, amelyeket később nem adnak vissza, úgy kell tekinteni, mintha azokat nem vették volna el a termékek eredeti nettó tömegéből.

(2) E rendelet alkalmazásában a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott fúró- vagy kitermelő tornyokhoz szállított élelmiszerkészleteket úgy kell tekinteni, hogy azok elhagyták a Közösség vámterületét.

(3) A mélyhűtés nem érinti az (1) bekezdés rendelkezéseinek teljesítését.

Ugyanez vonatkozik az újracsomagolásra, feltéve hogy az ilyen újracsomagolás nem eredményezi a termék alszámának megváltozását a visszatérítési nomenklatúrában, vagy az áru alszámának megváltozását a Kombinált Nomenklatúrában. Az újracsomagolásra csak a vámhatóságok hozzájárulását követően kerülhet sor.

Amennyiben újracsomagolásra kerül sor, a T5 ellenőrzőpéldányt ennek megfelelően kell kitölteni.

A címkék elhelyezése, vagy megváltoztatása ugyanolyan feltételekkel engedélyezhető, mint a (2) és (3) bekezdés szerinti újracsomagolás.

(4) Amennyiben valamely exportőr *vis maior* következtében nem képes teljesíteni az (1) bekezdésben megállapított határidőt, a határidő – az exportőr kérelmére – olyan időtartammal hosszabbítható meg, amelyet az exportáló tagállam illetékes hatóságai az adott körülmények között szükségesnek tartanak.

8. cikk

Amennyiben a Közösség vámterületének elhagyása előtt az elfogadott vámnyilatkozat hatálya alá tartozó termék az exportáló tagállam területén kívüli közösségi területen halad át, azt, hogy a termék elhagyta a Közösség vámterületét, a T5 ellenőrzőpéldány megfelelően záradékolt eredetijével kell igazolni.

Az ellenőrzőpéldány 33., 103., 104. rovatát, illetve adott esetben 105. rovatát ki kell tölteni. A megfelelő bejegyzést a 104. rovatban kell megtenni.

9. cikk

(1) A tengeri úton történő kivitel esetén a visszatérítések megadására a következő különös rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) Amennyiben a T5 ellenőrzőpéldányt vagy azt a nemzeti okmányt, amely igazolja, hogy a termékek elhagyták a Közösség vámterületét, az illetékes hatóságok záradékolták, a termékek, *vis maior* eseteinek kivételével, 28 napnál hosszabb ideig nem maradhatnak átrakodás céljából ugyanazon tagállamban vagy másik tagállamban lévő más kikötőben (kikötőkben). Ez a határidő nem érvényes, ha a termékek az eredeti 60 napos határidőn belül elhagyták a Közösség vámterületén az utolsó kikötőt.

b) A visszatérítés kifizetésére akkor kerül sor, ha a kifizető hivatalnál bemutatják a következő okmányokat:

– nyilatkozat az exportőr részéről, hogy a termékek átrakodására nem kerül sor másik közösségi kikötőben,

vagy

– igazolás az a) pontban szereplő feltétel teljesítéséről. Az ilyen igazolás tartalmazza különösen a szállítási okmányt (okmányokat), azok egy példányát vagy fénymásolatát, a termékekre vonatkozóan attól az első kikötőből történő elindulástól, ahol az a) pontban említett okmányokat záradékolták, egészen a harmadik országba történő megérkezésig, ahol kirakásra kerülnek.

Az első francia bekezdésében említett nyilatkozatot a kifizető hivatal szúrópróbaszerűen ellenőrizheti. A második francia bekezdésben említett igazolást e célból elő kell írni.

Az olyan hajókkal lebonyolított export esetén, amelyek valamely harmadik ország kikötőjébe irányuló, közvetlen behajózási szolgáltatást végeznek más közösségi kikötőkben való megállás nélkül, a tagállamok az első francia bekezdés miatt egyszerűsített eljárást alkalmazhatnak.

c) A b) pontban megállapított feltételek alternatívájaként a kilépés helye szerinti tagállam előírhatja, hogy a T5 ellenőrzőpéldányt vagy azt a nemzeti okmányt, amely igazolja, hogy a termékek elhagyták a Közösség vámterületét, csak az olyan szállítási okmány bemutatásakor kell záradékkal ellátni, amely a Közösség vámterületén kívüli végső rendeltetési helyet határoz meg.

Ilyen esetekben a kilépés helye szerinti tagállam illetékes hatóságai a következő bejegyzések valamelyikét tehetik a „Megjegyzések” rovatba a „Felhasználás és/vagy rendeltetési hely ellenőrzése” című szakasznál a T5 ellenőrzőpéldányon, vagy a nemzeti okmány megfelelő rovatába:

– Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,

– Transportdokument med destination uden for EF forelagt,

– Beförderungspapier mit Bestimmug außerhalb der EG wurde vorgelegt,

– Υποβαλλόμενο δγγραφο μεταφο με προορισμό εκτός ΕΚ,

– Transport document showing a destination outside the Community has been presented,

– Document de transport avec destination hors CE présenté,

– Documento di transporto con destinazione fuori CE presentato,

– Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,

– Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,

– Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopoulinen määräpaikka, on esitetty,

– Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

E pont rendelkezéseinek betartását megfelelő helyszíni ellenőrzésekkel a kifizető szerv ellenőrzi.

d) Amennyiben megállapítják, hogy az a) pontban meghatározott feltételeket nem teljesítették, a 35. és 50. cikk alkalmazásában azt a napot vagy azokat a napokat, amelyekkel a 28 napos határidőt túllépték olyan napoknak kell tekinteni, amelyekkel a 7. és 34. cikkekben megállapított határidőt túllépték.

Amennyiben a 7. cikk (1) bekezdésében megállapított 60 napos határidőt és az a) pontban megállapított 28 napos határidőt egyaránt meghaladták, az az összeg, amellyel a visszatérítést csökkenteni kell, vagy a biztosíték elvesző része megegyezik a két határidő-túllépés közül a hosszabbikkal.

(2) A visszatérítés kifizetésének céljából a szárazföldi úton, belföldi vízi úton vagy vasúton történő export esetén a következő különös rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) Ha a T5 ellenőrzőpéldányt vagy azt a nemzeti okmányt, amely igazolja, hogy a termékek elhagyták a Közösség vámterületét, az illetékes hatóságok záradékolták, az érintett termékek, *vis maior* esetének kivételével, nem kerülhetnek vissza ilyen területre és 28 napot meghaladó időszakra. Ez a határidő nem érvényes, amikor az érintett termékek véglegesen elhagyták a Közösség vámterületét az eredeti 60 napos határidőn belül.

b) Az a) pont teljesítését megfelelő szúrópróbaszerű ellenőrzésnek vetheti alá a kifizető hivatal. Ilyen esetekben szükség van azokra a szállítási okmányokra, amelyek a termékeket abba a harmadik országba történő megérkezésükig kísérik, ahol azok kirakodásra kerülnek.

Olyan esetekben, amikor megállapítják, hogy az a) pontban megállapított feltételeket nem teljesítették, a 35. és 50. cikkek alkalmazásában azt a napot vagy napokat, amellyel vagy amelyekkel a 28 napos határidőt túllépték, olyan napoknak kell tekinteni, amelyekkel a 7. és 34. cikkekben megállapított határidőt túllépték.

Amennyiben a 7. cikk (1) bekezdésében megállapított 60 napos határidőt és az a) pontban megállapított 28 napos határidőt egyaránt meghaladták, az az összeg, amellyel a visszatérítést csökkenteni kell, vagy a biztosíték elvesző része megegyezik a két határidő-túllépés közül a hosszabbikkal.

(3) A légi úton történő kivitel esetében a visszatérítések kifizetésére a következő különös rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) A T5 ellenőrzőpéldányt vagy azt a nemzeti okmányt, amely igazolja, hogy a termékek elhagyták a Közösség vámterületét, az illetékes hatóságok csak a Közösség vámterületén kívüli végső rendeltetési helyet meghatározó szállítási okmány bemutatásakor záradékolják.

b) Azokban az esetekben, amikor kiderül, hogy az a) pontban említett alakiságok elvégzése után a termékek, *vis maior* eseteinek kivételével, 28 napnál tovább maradtak átrakás céljából a Közösség vámterületén lévő másik repülőtéren vagy repülőtereken, azt a napot vagy napokat, amelyekkel a 28 napos határidőt túllépték, a 35. és 50. cikkek alkalmazásában, olyan napoknak kell tekinteni, amelyekkel a 7. és 34. cikkekben megállapított határidőt túllépték.

Amennyiben a 7. cikk (1) bekezdésében megállapított 60 napos határidőt és az a) pontban megállapított 28 napos határidőt egyaránt meghaladták, az az összeg, amellyel a visszatérítést csökkenteni kell, vagy a biztosíték elvesző része megegyezik a két határidő-túllépés közül a hosszabbikkal.

c) E bekezdés rendelkezéseinek teljesítését a kifizető szerv szúrópróbaszerűen ellenőrzi.

d) A b) pontban megállapított 28 napos határidő nem alkalmazható, ha az érintett termékek végleg elhagyták a Közösség vámterületét az eredeti 60 napos határidőn belül.

10. cikk

(1) Amikor a 2454/93/EGK rendelet 412–442. cikkében foglaltak szerint a rendeltetési állomásra történő szállítás vagy a Közösség vámterületén kívüli címzetthez történő szállítás céljából a terméket az exportáló tagállamban valamely egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében vasúton vagy konténerrel szállítják, a visszatérítés kifizetésének nem feltétele a T5 ellenőrzőpéldány bemutatása.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az illetékes vámhivatal intézkedik arról, hogy a „Közösség vámterületének elhagyása az egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében vasúton vagy konténerrel történő szállítással” szövegrész feltüntetésre kerüljön a visszatérítés céljából kiadott okmányon.

(3) Az a vámhivatal, amelynél a termékeket az (1) bekezdésben említett eljárás alá vonják, nem engedélyezheti a fuvarozási szerződés olyan módosítását, amellyel a fuvarozás a Közösségen belül fejeződne be, hacsak nem kerül megállapításra, hogy:

– ahol visszatérítést fizettek ki, azt visszafizettették,

vagy

– az érintett hatóságok megtették a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a visszatérítés ne kerüljön kifizetésre.

Ha azonban a visszatérítést az (1) bekezdésnek megfelelően kifizették, és a termék nem hagyta el a Közösség vámterületét a megállapított határidőn belül, az illetékes vámhivatal erről tájékoztatja a kifizetésért felelős szervet és mielőbb közli az összes szükséges adatot. Ilyen esetekben a visszatérítést túlfizetettnek kell tekinteni.

(4) Ha a közösségi külső árutovábbítási eljárás vagy közös árutovábbítási eljárás keretében mozgásban lévő termék a rendeltetési állomásra vagy a Közösség vámterületén kívüli címzetthez történő szállítás céljából az exportálótól eltérő olyan tagállamban van, amely az (1) bekezdésben foglalttól eltérő eljárás keretében végzett kivitel végpontja, a terméket a fent említett eljárás alá helyező vámhivatal a következő bejegyzések valamelyikét feltünteti a „Megjegyzések” alatt a T5 ellenőrzőpéldány eredetijének hátoldalán a „Felhasználás és/vagy rendeltetési hely ellenőrzése” rovatban:

– Salida del territorio aduaneiro de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

  – Documento de transporte:

    tipo: .....

    número: .....

  – Fecha de aceptación para el transporte por partede la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate: .....

– Udgang af Fællesskabets toldomrade i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fælles-skabsforsendelse med jernbane/store containers:

  – Transportdokument:

    type: .....

    nummer: .....

  – Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma: .....

– Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Grobβehältern:

  – Beförderungspapier:

    Art: .....

    Nummer: .....

  – Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternhemen: .....

– Εξοδος από το τελωνειακό εδαφος της Κοινότητας υπό τρ απλοποιημενο καεστως της καεστως διαμετακόμισης με σιδηρόδομο η μεγαλα εμπορευματοκιωτια:

  – Εγγραφο μεταφορας:

    τυπος: .....

    αριμός: .....

  – Ημερομηνια αποδοχης για μεταφορα από τη σιδηροδρομικη αρχη η την ενδιαφερόμενη εταιρεια μεταφορας: .....

– Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

  – Transport document:

    type: .....

    number: .....

  – Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: .....

– Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:

  – Document de transport:

    espèce: .....

    numéro: .....

  – Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'enterprise de transports concernée: .....

– Uscita dal territorio doganale della Comunitá in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

  – Documento di transporto:

    tipo: .....

    numero: .....

  – Data di accettazione per il transporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di transporto interessata: .....

– Uitgang uit het douanegebied van de Gemeneenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanever-voer per spoor of in grote containers:

  – Vervoerdocument:

    type: .....

    nummer: .....

  – Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken sporwegadministratie of de betrokken vervoerondernememing: .....

– Saída do território aduaneiro da Comunidade a¢ abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

  – Documento de transporte:

    tipo: .....

    número: .....

  – Data de aceitação para o transporte pela administraçao dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada: .....

– Viety yhtesiön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa

  – Kuljetusasiakirja:

    tyyppi: .....

    numero: .....

  – Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksy kuljetettavaksi: .....

– Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det frönklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:

  – Transportdokument:

    typ: .....

    nummer: .....

  – Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget: .....

Amennyiben a fuvarozási szerződést úgy módosítják, hogy a szállítás a Közösségen belül fejeződik be, a (3) bekezdést megfelelően alkalmazni kell.

(5) Amennyiben egy terméket az exportáló tagállamban vagy egy másik tagállamban a vasút átvesz és a külső közösségi árutovábbítási eljárás vagy a közös árutovábbítási eljárás keretében szállítja egy kombinált közút-vasút fuvarozási szerződés alapján vasúton a Közösség vámterületén kívül eső rendeltetési helyre, az illetékes, vagy a vasút részéről történő árufelvétel vasútállomásához legközelebb eső vámhivatal a következő bejegyzések valamelyikét teszi a „Megjegyzések" című rovatban a T5 ellenőrzőpéldány eredetijének hátlapján a „Felhasználás és/vagy rendeltetési hely ellenőrzése" című szakaszban:

– Salida del territorio aduaneiro de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:

  – Documento de transporte:

    tipo: .....

    número: .....

  – Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria: .....

– Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane-/landevejstransport:

  – Transprtdokument:

    type: .....

    nummer: .....

  – Dato for overtagelse ved jernbane: .....

– Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- un Schienenverkehr:

– Beförderungspapier:

Art: .....

Nummer: .....

– Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung: .....

– Εξοδος από το τελωνειακό εδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικως μεσυνδυασμενη μεταφορα σιδηροδρο-μικως-οδικως:

– Εγγραφο μεταφορας:

ειος: .....

αριμός: .....

– Ημερομηνια αποδοχης για τη μεταφορα από τη διοικηση τν σιδηροδρόμν: .....

– Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:

– Transport document:

type: .....

number: .....

– Date of acceptance for carriage by the railway authorities:

– Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:

– Document de transport:

espèce: .....

numéro: .....

– Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer: .....

– Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un transporto combinato strada-ferrovia:

– Documento di transporto:

tipo: .....

numero: .....

– Data di accettazione del transporto da parte dell'amministrazione dell ferrovie: .....

– Uitgang uit het douanegebied van de Gemeneenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:

– Vervoerdocument:

type: .....

nummer: .....

– Datum van aanneming ten vervoer door de spoor-wegadministratie: .....

– Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário::

– Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

– Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro: .....

– Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:

– Kuljetusasiakirja:

tyyppi: .....

numero: .....

– Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi: .

– Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:

– Transportdokument:

typ: .....

nummer: .....

– Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget: .....

A vasúttársaságok nem teljesíthetik az olyan kombinált közúti-vasúti fuvarozási szerződést, amelyet úgy módosítanak, hogy a fuvar a Közösségen belül fejeződik be és nem azon kívül, a kiindulási hivatal előzetes engedélyezése nélkül. Ilyen esetekben a (3) bekezdést megfelelően alkalmazni kell.

11. cikk

(1) Visszatérítés olyan termékekre kerül kifizetésre, amelyek függetlenül a csomagolást érintő vámhelyzettől:

– közösségi származásúak és szabad forgalomban vannak a Közösségen belül, vagy

– szabad forgalomban vannak a Közösségen belül, vagy

– szabad forgalomban vannak a Közösségen belül, ebben az esetben a visszatérítés összege az import időpontjában beszedett importteherre korlátozódik.

A szóban forgó termék közös piacának szervezésére vonatkozó jogszabályi előírások határozzák meg a termékre vonatkozó feltételeket az első albekezdés szerint.

(2) Amikor a visszatérítést azzal a feltétellel adják meg, hogy a termék közösségi származású, az exportőrök származási nyilatkozatot tesznek a (2) és (3) albekezdésekben meghatározottak szerint a hatályos közösségi szabályok alapján.

A visszatérítés megítéléséhez a termékek akkor számítanak közösségi származásúnak, ha azokat teljes mértékben a Közösségben állítják elő, vagy ha utolsó lényeges feldolgozásukon vagy megmunkálásukon a Közösségben estek át a 2913/92/EGK rendelet 23. vagy 24. cikkének előírásai szerint.

Az (5) bekezdés sérelme nélkül a következőkből előállított termékek nem jogosultak visszatérítésre:

– a Közösségből származó anyagok, és

– a harmadik országokból importált és az (1) cikkben említett előírások által érintett mezőgazdasági anyagok, amelyek nem estek át lényeges feldolgozáson a Közösségben.

(3) A 1785/81/EGK rendelet 17. cikk (12) bekezdésének alkalmazásában az exportőröknek nyilatkozniuk kell arról, hogy a cukor megfelel az adott rendeletben megállapított feltételek egyikének és fel kell tüntetniük a szóban forgó feltételt.

(4) A (2) és (3) bekezdésben foglalt nyilatkozatok ellenőrzése ugyanolyan módon történik, mint a kiviteli nyilatkozatokban foglalt más adatoké.

(5) Amennyiben egy vagy több összetevőjük alapján visszatérítésre jogosult összetett termékeket exportálnak, visszatérítés attól függően nyújtható, hogy ez az összetevő vagy összetevők megfelelnek-e az (1) bekezdésben foglalt feltételnek.

A visszatérítés akkor is jár, amikor az összetevő vagy összetevők, amelyek tekintetében a visszatérítést igénylik, eredetileg az (1) bekezdésben foglalt feltételek alá esik és az összetevők kizárólag azért nincsenek már szabad forgalomban, mert más termékekbe épültek be.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában a következők után járó visszatérítést az összetevő alapján megállapított visszatérítésnek kell tekinteni:

– a gabonafélék, tojás, rizs, cukor, tej- és tejtermékágazat alaptermékei, amelyeket a 1222/94/EK rendelet B. mellékletében említett termékek formájában exportálnak,

– az 1701 KN-kód alá tartozó fehér cukor vagy nyers cukor, az 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 és 1702 90 50 KN-kód alá tartozó glükóz és glükózszirup, az 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 és a 1702 90 30 KN-kód alá tartozó izoglükóz és az 1702 60 95 és 1702 90 99 KN-kód alá tartozó répa- és nádszirup, a 2201/96/EK rendelet 1. cikke (2) bekezdésében felsorolt termékekben felhasználva,

– a 0402 10 91–99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31–39, 0403 90 31–39, 0403 90 61–69, 0404 10 26–38, 0404 10 72–84 és 0404 90 81–89 KN-kód alá tartozó tej és tejtermékek, valamint cukor, amelyet olyan áruk formájában exportálnak, amelyek a 0406 30 alszám alá tartoznak, és amelyek a Szerződés 9. cikk (2) bekezdésében említett egyik helyzettel sem jellemezhetők,

– az olyan termékek formájában exportált gabonafélék, amelyek a 2309 10 11–70, illetve a 2309 90 31–70 KN-kód alá tartoznak és a 1766/92/EGK rendelet A. mellékletében vannak felsorolva,

– tej és tejtermékek, amelyek olyan termékek formájában kerülnek exportra, amelyek a 2309 10 11–70 és 2309 90 31–70 KN-kód alá tartoznak és a 804/68/EGK rendelet 1. cikkében vannak felsorolva.

12. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra 2., 10. és 11. fejezeteibe tartozó keverékekre vonatkozó visszatérítés ráta az alábbiakra vonatkozó lesz:

a) keverékek esetében, amelyek egyik összetevője legalább 90 tömegszázalékot tesz ki, erre az összetevőre vonatkozóan;

b) más keverékek esetében arra az összetevőre vonatkozóan, amelyikre a legkisebb visszatérítési ráta vonatkozik. Olyan esetekben, amelyekben egy vagy több összetevő nem jogosult visszatérítésre, ilyen keverékeknél visszatérítés nem fizetendő.

(2) A készletben kiszerelt árukra és összetett árukra vonatkozó visszatérítések kiszámításának céljából minden egyes összetevőt külön terméknek kell tekinteni.

(3) Az (1) és (2) bekezdések nem vonatkoznak azokra a keverékekre, készletben kiszerelt árukra és összetett árukra, amelyekre különleges számítási szabályokat állapítanak meg.

13. cikk

A visszatérítések előzetes rögzítésére, illetve azok kiigazítására vonatkozó rendelkezések csak azokra a termékekre vonatkoznak, amelyekre nullával egyenlő vagy annál nagyobb visszatérítési rátát állapítanak meg.

2. szakasz

Differenciált visszatérítések

14. cikk

(1) Ahol a rendeltetési hely szerint változik a visszatérítés ráta, a visszatérítést a 15. és 16. cikkekben megállapított további feltételek szerint kell kifizetni.

(2) Ahol egyetlen visszatérítési ráta érvényes minden rendeltetési hely tekintetében az előzetes rögzítés napján, és egy kötelező rendeltetési hely van meghatározva, a visszatérítést a kiviteli nyilatkozat napján érvényes, az előzetesen rögzített rátánál alacsonyabb rátával rendelkező rendeltetési hely szerint, változónak kell tekinteni, értelemszerűen az átvétel napjára módosítva.

15. cikk

(1) A termékeket a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napjától számított 12 hónapon belül, változatlan állapotban importálni kell abba a harmadik országba vagy azon harmadik országok valamelyikébe, amelyre a visszatérítés vonatkozik; azonban e határidő a 49. cikknek megfelelően meghosszabbítható.

(2) A termékek akkor tekinthetők változatlan állapotban importáltnak, ha azokon semmiféle feldolgozás nyoma nem látható.

Azonban:

– a 29. cikk (4) bekezdésében említett műveleteket az áruk biztonsága érdekében el lehet végezni az import előtt, és ez nem érinti az (1) bekezdésnek való megfelelést,

– az import előtt feldolgozott termékeket úgy kell tekinteni, hogy azokat változatlan állapotukban importálták, amennyiben a feldolgozás abban a harmadik országban történik, amelyben az e feldolgozásból származó összes terméket importálják.

(3) Egy termék akkor tekinthető importáltnak, ha a behozatali vámalakiságokat elvégezték, különösen azokat, amelyek a harmadik országban a behozatali vám beszedésére vonatkoznak.

(4) A visszatérítés differenciált része a termékek azon tömege után fizethető ki, amely a harmadik országban a behozatali vámalakiságokon keresztülment; azonban a tömegben nem vehető figyelembe az olyan változás, amely a szállítás folyamán természetes oknál fogva bekövetkezhet, és amelyeket az illetékes hatóságok felismernek, vagy amely a 7. cikk (1) bekezdésének 2. albekezdésében előírtak szerinti mintavételnek tulajdonítható.

16. cikk

(1) A behozatali vámalakiságok elvégzésének megtörténtét az exportőr, választása szerint, a következő okmányok valamelyikével igazolja:

a) a vámokmány, illetve annak egy példánya vagy fénymásolata; a példány vagy a fénymásolat hitelesítését az eredeti okmányt záradékkal ellátó szervnek, az érintett harmadik ország valamely hivatalos szervének, vagy valamely tagállamnak az érintett harmadik országban székhellyel rendelkező hivatalos szervének, vagy a visszatérítés kifizetéséért felelős szervnek kell elvégeznie;

b) a valamely tagállam által elismert nemzetközi ellenőrző és felügyelő szerv által kiállított kirakodási és import igazolás, az (5) bekezdésben foglalt minimális követelmények szerint. A szóban forgó igazoláson szerepelnie kell a behozatali vámokmány dátumának és számának.

(2) Ha az exportőr a megfelelő lépések megtétele ellenére nem tudja beszerezni az (1) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti, általa választott okmányt, vagy ha kétségek merülnek fel az átadott okmányok hitelességét illetően, a behozatali vámalakiságok elvégzése a következő okmányok valamelyikével igazolható:

a) az abban a harmadik országban kiállított vagy záradékolt kirakodási okmány egy példánya, amelyre nézve visszatérítés fizetendő;

b) valamely tagállamnak a rendeltetési országban székhellyel rendelkező, vagy arra nézve illetékes hivatalos szerve által kiállított kirakodási igazolása, amely ezen túlmenően igazolja, hogy a termék elhagyta a kirakodás helyét, vagy legalábbis, a szerv tudomása szerint, a terméket azt követően nem rakodták be újrakivitel céljából;

c) a (3) bekezdésben foglalt minimális követelményeknek megfelelő, valamely tagállam által elismert nemzetközi ellenőrző és felügyelő szerv által kiállított kirakodási igazolás szerint, amely ezen túlmenően igazolja, hogy a termék elhagyta a kirakodás helyét, vagy legalábbis, a szerv tudomása szerint, a terméket ezt követően nem rakodták be újrakivitel céljából;

d) a Közösségben letelepedett, elismert közvetítők által kiállított banki dokumentum, amely a II. mellékletben felsorolt harmadik országok esetében igazolja, hogy a szóban forgó exportra vonatkozó kifizetést jóváírták az exportőr náluk vezetett számláján;

e) az érintett harmadik ország valamely hivatalos szerve által kiállított átvételi igazolás, amennyiben az árukat ezen ország vagy ezen ország valamely hivatalos szerve vásárolja fel, vagy amennyiben az áruk élelmiszersegély részét képezik;

f) nyilatkozat a szállítmány átvételéről, amelyet az exportáló tagállam által elismert nemzetközi vagy humanitárius szervezet állít ki, amennyiben az áruk élelmiszersegély részét képezik;

g) nyilatkozat a szállítmány átvételéről, amelyet valamely harmadik országbeli, olyan szervezet ad ki, amelynek pályázati eljárásai elfogadhatóak a 3719/88/EGK rendelet 44. cikke értelmében, amennyiben az árukat e szervezet vásárolja meg.

(3) Az exportőrnek minden esetben be kell mutatnia a fuvarokmány másolatát vagy fénymásolatát.

(4) A 136/66/EGK rendelet 38. cikkében, illetve a piacok közös szervezésére vonatkozó más jogszabályok megfelelő cikkeiben megállapított eljárásnak megfelelően, egyes később meghatározandó esetekben, a Bizottság úgy rendelkezhet, hogy az (1) és (2) bekezdésekben említett kivitelt valamely meghatározott okmánnyal vagy egyéb módon kell igazolni.

(5) A nemzetközi ellenőrző és felügyelő szervek elismerésére vonatkozó minimális követelmények a következők:

a) Az ellenőrző és felügyelő szervek elismerését, kérelemre, a tagállamok illetékes hatóságai hároméves időszakra adják meg. Az elismerés az összes tagállamra érvényes.

b) Amennyiben az (1) bekezdés b) pontjában és a (2) bekezdés c) pontjában említett elsődleges és másodlagos igazolást állítják ki, az ellenőrző és felügyelő szerveknek kell elvégeznie minden olyan ellenőrzést, amely az igazolásban említett termékek jellegének, jellemzőinek és mennyiségének meghatározásához szükséges. Minden kiállított igazolás esetében ügyiratot kell nyitni, amelyben fel kell tüntetni a felügyeleti tevékenységet. Az ellenőrzéseket a behozatalkor a helyszínen kell elvégezni, kivéve a megfelelően indokolt kivételes eseteket.

c) Az (1) bekezdés b) pontjában és a (2) bekezdés c) pontjában említett ellenőrző és felügyelő szerveknek függetleneknek kell lenniük a vizsgált ügyletben érintett felektől. Különösen, sem a konkrét ügylet ellenőrzését végző ellenőrző és felügyelő szerv, sem pedig az azonos pénzügyi csoporthoz tartozó leányvállalat nem vehet részt a műveletben exportőrként, vámügynökként, fuvarozóként, címzettként, raktárengedélyesként vagy bármely más minőségben, amely esetleg érdekellentéthez vezethet.

d) A 729/70/EGK rendelet 8. cikkének és a 4045/89/EGK tanácsi rendelet (3) cikkének [1] sérelme nélkül, a tagállamok rendszeres időközönként, vagy amennyiben az elismerés feltételeinek betartását illetően kétség merül fel, megvizsgálják az ellenőrző és felügyelő szervek tevékenységét.

e) A tagállamok részben vagy egészben visszavonják az elismerést, amennyiben megállapításra kerül, hogy az ellenőrző és felügyelő szerv nem képes biztosítani az elismerés feltételeinek betartását.

Az érintett tagállam azonnal tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot az elismerés visszavonásáról. Ez az információ véleménycsere tárgyát képezi az összes érdekelt irányítóbizottságban.

A visszavonás az összes tagállamra érvényes.

17. cikk

A tagállamok mentesíthetik az exportőröket a 16. cikkben előírt fuvarokmányokon kívüli, egyéb igazolások bemutatása alól, amennyiben az exportügylet megfelelő biztosítékot nyújt a kiviteli nyilatkozatban foglalt azon termékek rendeltetési helyre történő megérkezésére, amelyek olyan visszatérítésre jogosítanak, amelyek változó összetevője nem haladja meg:

a) az 1 200 eurót a 136/66/EGK rendelet 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában felsorolt termékek esetében;

b) az 1 200 eurót az a) pontban említettől eltérő termékek esetében, amennyiben a harmadik ország vagy rendeltetési terület a IV. mellékletben van felsorolva;

c) a 6 000 eurót az a) pontban említett termékektől eltérő termékek esetében, amennyiben a harmadik ország vagy rendeltetési terület nincs felsorolva a IV. mellékletben.

18. cikk

(1) A 14. cikktől eltérve és a 20. cikk sérelme nélkül, a visszatérítés egy részét az exportőr kérelmére, annak igazolását követően, hogy a termék elhagyta a Közösség vámterületét, ki kell fizetni.

(2) A visszatérítés (1) bekezdésben említett részét a visszatérítés legalacsonyabb rátájával kell kiszámítani, levonva belőle az előzetesen rögzített ráta és a legalacsonyabb ráta, vagy amennyiben nincs rögzített ráta, nulla közötti különbség 20 %-át.

Amikor a kifizetendő összeg nem haladja meg a 2 000 eurót, a tagállamok az összeg kifizetését elhalaszthatják a szóban forgó teljes visszatérítés kifizetéséig, kivéve azokat az eseteket, amikor az exportőr úgy nyilatkozik, hogy nem nyújt be kérelmet az adott kivitel tekintetében semmiféle további összeg kifizetése iránt.

[1] HL L 388., 1989.12.30., 18. o.

(3) Amikor a visszatérítés előzetes rögzítésével kiadott engedélyek 7. rovatában a megjelölt rendeltetési helyet nem tartják be:

a) amennyiben a tényleges rendeltetési helynek megfelelő visszatérítési ráta egyenlő vagy nagyobb, mint a 7. rovatban megjelölt rendeltetési helyre vonatkozó ráta, akkor a 7. rovatban megjelölt rendeltetési helyre vonatkozó visszatérítés az érvényes;

b) amennyiben a tényleges rendeltetési helynek megfelelő visszatérítési ráta kisebb, mint a 7. rovatban megjelölt rendeltetési helynek megfelelő ráta, akkor a kifizetendő visszatérítés a következő:

– a tényleges rendeltetési helynek megfelelő ráta alkalmazásával kiszámított visszatérítés,

– amelyből le kell vonni, *vis maior* eseteinek kivételével, a 7. rovatban megjelölt rendeltetési helyre vonatkozó visszatérítés és a tényleges rendeltetési helynek megfelelő visszatérítés közötti különbség 20 %-át.

Az e cikk alkalmazásában számításba veendő visszatérítési ráták azok, amelyek az engedély iránti kérelem beadásának napján érvényesek. Ezeket a rátákat, adott esetben, a kiviteli nyilatkozat vagy a fizetési nyilatkozat elfogadásának napján kell kiigazítani.

Amennyiben e bekezdés első és második albekezdése és az 51. cikk ugyanarra az exportműveletre vonatkozik, az első albekezdésének alkalmazásával kapott összeget csökkenteni kell az 51. cikkben foglalt bírsággal.

(4) Amennyiben a visszatérítési rátát pályázati felhívással határozzák meg, és az adott szerződés kötelező rendeltetési helyet ír elő, a rendszeres időközönként rögzített visszatérítés vagy az a tény, hogy ilyen visszatérítés nincs rögzítve az adott rendeltetési helyre az engedély iránti kérelem benyújtásának napján, vagy a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napján, nem vehető figyelembe az alacsonyabb visszatérítési ráta meghatározásánál.

19. cikk

(1) A (2)–(5) bekezdést kell alkalmazni, amennyiben a termék kivitele kiviteli engedéllyel vagy kötelező rendeltetési helyet megállapító, előzetes rögzítési igazolással történik.

(2) Ha a termék nem érkezik meg a kötelező rendeltetési helyre, a visszatérítésnek csak a 18. cikk (2) bekezdésének alkalmazásából eredő részét kell megfizetni.

(3) Amennyiben *vis maior* miatt a terméket más rendeltetési helyre szállítják és nem oda, ahova az engedélyt kiadták, a visszatérítés az exportőr kérelmére történik, amennyiben igazolja a *vis maiort* és a termék rendeltetési helyre történő megérkezését; a rendeltetési helyre történő megérkezés a 15. és 16. cikkeknek megfelelően igazolható.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásakor, az alkalmazandó visszatérítés a tényleges rendeltetési helyre rögzített összeggel egyezik meg, de nem lehet nagyobb, mint az előzetesen rögzített visszatérítéssel kiadott engedélyek 7. rovatában megjelölt rendeltetési helyre vonatkozó összeg.

A visszatérítési rátákat adott esetben a kiviteli nyilatkozat vagy a fizetési nyilatkozat elfogadásának napján ki kell igazítani.

(5) Az előzetesen rögzített visszatérítésre, ha a terméket a 3719/88/EGK rendelet 44. cikke szerint kiadott engedély alapján exportálják, és a visszatérítés a rendeltetési hely szerint változik, úgy szerezhető jogosultság, hogy az exportőr, a 16. cikkben előírtakon túlmenően, igazolja, hogy a terméket leszállították az importáló harmadik országban a pályázati felhívásban foglalt szervnek, amelyre az engedély vonatkozik.

3. szakasz

A Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét szolgáló különleges intézkedések

20. cikk

(1) Amennyiben:

a) komoly kétség merül fel a termék tényleges rendeltetési helyét illetően;

vagy

b) az exportált termék után járó visszatérítés összege és valamely azonos termékre vonatkozó, a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napján érvényes nem preferenciális behozatali vám összege közötti különbség miatt, a termék előreláthatóan újrabehozatalra kerül a Közösségbe;

vagy

c) alapos gyanú merül fel, hogy a termék, változatlan állapotban vagy valamely harmadik országban történő feldolgozás után, vámmentesen vagy csökkentett behozatali vámtétel mellett újrabehozatalra kerül a Közösségbe;

az egységes rátájú visszatérítést, vagy a 18. cikk (2) bekezdésében említett visszatérítés egy részét csak akkor lehet kifizetni, ha a termék elhagyta a Közösség vámterületét a 7. cikk szerint, és

i. nem differenciált visszatérítés esetén a terméket valamely harmadik országba importálták a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napját követő 12 hónap során, vagy ez idő alatt az jelentős feldolgozáson vagy megmunkáláson ment keresztül a 2913/92/EGK rendelet 24. cikkének értelmében;

ii. a rendeltetési hely szerint differenciált visszatérítés esetében a terméket változatlan állapotban meghatározott harmadik országba importálták a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napjától számított 12 hónapon belül.

A 15. és 16. cikkeket a harmadik országokba irányuló importra kell alkalmazni.

Ezen túlmenően, a tagállamok illetékes hatóságai további igazolást igényelhetnek minden visszatérítés tekintetében, amellyel számukra kielégítő módon igazolható, hogy a termék ténylegesen piacra került az importáló harmadik országban, vagy jelentős feldolgozáson vagy megmunkáláson ment keresztül a 2913/92/EGK rendelet 24. cikkének értelmében.

A 49. cikk feltételei értelmében a határidő meghosszabbítható.

(2) A tagállamok az (1) bekezdést saját kezdeményezésre, illetve a Bizottság kérelmére is alkalmazhatják.

Az (1) bekezdés b) pontjában foglalt esetre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók, ha a szóban forgó ügylet konkrét körülményei – figyelembe véve különösen a szállítási költségeket – valószínűleg kizárják az újrabehozatal kockázatát. Továbbá, a tagállamok nem alkalmazhatják ezeket a rendelkezéseket, amennyiben a visszatérítés összege az érintett kiviteli nyilatkozatra vonatkozóan legfeljebb 5 000 euró.

(3) Ha az (1) bekezdés alkalmazandó és a termék, miután elhagyta a Közösség vámterületét, az árutovábbítás során *vis maior* következtében tönkrement:

– nem differenciált visszatérítés esetében a teljes visszatérítést ki kell fizetni,

– differenciált visszatérítés esetében a visszatérítésnek a 18. cikknek megfelelően megállapított részét kell kifizetni.

(4) A visszatérítés kifizetésének megtörténtét megelőzően az (1) bekezdés alkalmazandó.

Azonban a visszatérítést jogosulatlannak kell tekinteni és azt vissza kell téríttetni, amennyiben az illetékes hatóságok megállapítják, akár a visszatérítés kifizetését követően:

a) hogy a termék tönkrement vagy megrongálódott, mielőtt piacra került volna valamely harmadik országban, vagy mielőtt jelentős megmunkáláson vagy feldolgozáson esett volna át a 2913/92/EGK rendelet 24. cikke értelmében valamely harmadik országban, hacsak az exportőr nem tudja az illetékes hatóságok számára meggyőző módon igazolni, hogy a kivitelt olyan gazdasági feltételek mellett bonyolította le, amelyek alapján a terméket valamely harmadik országban értékesíteni lehetett volna a 21. cikk (2) bekezdése albekezdésének sérelme nélkül;

b) hogy a terméket vámfelfüggesztő eljárás alá vonták valamely harmadik országban, 12 hónappal a Közösségből történő kivitel napját követően anélkül, hogy valamely harmadik országban jelentős feldolgozáson vagy megmunkáláson ment volna keresztül a 2913/92/EGK rendelet 24. cikkének értelmében, és hogy a kivitelt nem a szokásos kereskedelmi ügyletként bonyolították le;

c) hogy az exportált termék újrabehozatalra kerül a Közösségbe anélkül, hogy jelentős feldolgozáson vagy megmunkáláson menne keresztül a 2913/92/EGK rendelet 24. cikkének értelmében, és hogy a nem preferenciális behozatali vám kisebb, mint a megítélt visszatérítés, és hogy a kivitelt a nem szokásos kereskedelmi ügyletként bonyolították le;

d) hogy az V. mellékletben felsorolt termékek a Közösségbe újrabehozatalra kerülnek:

– miután azokat valamely harmadik országban feldolgozták vagy megmunkálták anélkül, hogy elérték volna a 2913/92/EGK rendelet 24. cikkében megállapított feldolgozási szintet, és

– csökkentett vagy nulla behozatali vámtétel vonatkozik rájuk, a nem preferenciális ráta helyett.

A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot, amennyiben megállapítják, hogy az V. mellékletben felsoroltaktól eltérő termékek a kereskedelem eltérüléséhez vezethetnek.

A c) és d) pontok nem alkalmazandók azokban az esetekben, amikor a 2913/92/EGK rendelet VI. címének 2. fejezete („Visszáruk”) alkalmazandó, vagy amikor a termékek legalább két évvel a kivitel napját követően kerülnek újrabehozatalra.

Az 51. cikk nem alkalmazandó a b), c) és d) pontokban említett esetekre.

4. szakasz

Olyan esetek, amelyekben nem jár visszatérítés

21. cikk

(1) Nem jár visszatérítés az olyan termékek után, amelyek a kiviteli nyilatkozat elfogadásának időpontjában nem megbízható és kifogástalan kereskedelmi minőségűek.

A termékek akkor tekinthetők az első albekezdésben megállapított követelménynek megfelelőnek, ha a Közösség területén a szokásos feltételek mellett hozhatók forgalomba a visszatérítési kérelemben feltüntetett leírás alapján, valamint emberi fogyasztásra alkalmasak, és ilyen célú felhasználásukat jellemzőik vagy állapotuk nem zárja ki vagy lényegesen nem korlátozza.

A termékek első bekezdésben megállapított követelményeknek való megfelelőségét a Közösségben hatályos előírásoknak vagy gyakorlatnak megfelelően kell vizsgálni.

Azonban, visszatérítés nyújtható akkor is, ha az exportált termékek a rendeltetési országban olyan különleges kötelező feltételek, különösen egészségügyi és higiéniai előírások hatálya alá tartoznak, amelyek nem felelnek meg a Közösségben hatályos előírásoknak vagy gyakorlatnak. Az exportőr feladata az illetékes hatóság kérelmére igazolni, hogy a termékek megfelelnek a rendeltetési országban hatályos ilyen kötelező előírásoknak.

Ezen túlmenően, egyes termékek esetében különleges rendelkezések fogadhatók el.

(2) Amennyiben a termék a Közösség területének elhagyása időpontjában megbízható és kifogástalan kereskedelmi minőségű volt, jár utána a 18. cikk (2) bekezdésének megfelelően kiszámított visszatérítés egy része, kivéve ha a 20. cikk alkalmazandó. Az erre való jogosultság azonban elvész, ha beigazolódik, hogy a termék:

– nem felel meg a megbízható és kifogástalan kereskedelmi minőségnek valamely később jelentkező rejtett hiba miatt,

– nem értékesíthető a végső fogyasztónak, mivel végső fogyasztási határideje túl közel volt a kivitel időpontjához.

Amennyiben beigazolódik, hogy a termék nem megbízható és kifogástalan kereskedelmi minőségű a harmadik országba történő behozatal vámalakiságainak elvégzését megelőzően, akkor a termék nem jogosult a visszatérítés differenciált részére.

(3) Nem nyújtható visszatérítés az olyan termékek után, amelyek maximális radioaktivitási szintje meghaladja a közösségi szabályokban megengedetteket. A termékekre vonatkozó szintek, függetlenül a termékek származásától, a 737/90/EGK tanácsi rendelet ([1]) 3. cikkében megállapítottak.

22. cikk

(1) Nem nyújtható visszatérítés az exportlefölözés vagy egyéb, előzetesen rögzített vagy pályázati eljárással meghatározott exportteher hatálya alá tartozó kivitelek esetében.

(2) Összetett termék esetében, amennyiben az exportlefölözést vagy az egyéb exportterhet előzetesen rögzítik a termék valamely összetevője vagy összetevői alapján, ezen összetevőre vagy összetevőkre nem nyújtható visszatérítés.

23. cikk

Nem nyújtható visszatérítés az olyan termékek után, amelyeket hajó fedélzetén értékesítenek vagy forgalmaznak, és amelyek a 918/83/EGK tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően később esetleg vámmentesen visszakerülhetnek a Közösségbe.

2. FEJEZET

Visszatérítési előleg

24. cikk

(1) Az exportőr kérelmére a tagállamok a visszatérítést részben vagy egészben előre kötelesek kifizetni, a kiviteli nyilatkozat elfogadását követően, amennyiben az előleg 10 %-kal növelt összegével egyenlő biztosíték letétbe helyezése megtörtént.

A tagállamok a visszatérítés egy részére vonatkozó előleg iránti kérelmekre feltételeket állapíthatnak meg.

(2) Az előre kifizetendő összeget a bejelentett rendeltetési helyre vonatkozó visszatérítési ráta alkalmazásával kell kiszámítani, adott esetben a közösségi rendeletekben foglalt egyéb összegekkel kiigazítva.

(3) A tagállamok azt a megoldást is választhatják, hogy nem alkalmazzák az (1) bekezdést, amennyiben a kifizetendő összeg nem haladja meg a 2 000 eurót.

25. cikk

(1) Ha az előlegként kifizetett összeg nagyobb, mint a kivitel, vagy az egyenértékű kivitel esetén ténylegesen fizethető összeg, az illetékes hatóság haladéktalanul megindítja a 2220/85/EGK rendelet 29. cikkében foglalt eljárást azzal a céllal, hogy az exportőr visszafizesse a két összeg közötti különbség 10 %-kal növelt összegét.

Ha azonban *vis maior* következtében:

– nem lehet beszerezni az e rendelet szerinti, a visszatérítésre való jogosultsághoz szükséges igazolást,

vagy

– a termék más rendeltetési helyre érkezik mint, amire az előleget kiszámították,

a további 10 %-ot nem lehet visszatéríttetni.

(2) Amennyiben a termék nem arra a rendeltetési helyre érkezik, amelyre az előleget kiszámították, valamely harmadik fél részéről az exportőr sérelmére elkövetett szabálytalanság miatt, és amennyiben az exportőr erről saját kezdeményezésére, írásban azonnal tájékoztatja az illetékes hatóságokat, és visszatéríti az előlegként kifizetett visszatérítést, az (1) bekezdésben említett növekményt az előleg átvétele és annak visszatérítése között eltelt időszakra fizetendő kamatra kell korlátozni, az 52. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésének megfelelően kiszámítva.

Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha az illetékes hatóságok már tájékoztatták az exportőrt azon szándékukról, hogy ellenőrzést kívánnak végezni, vagy ha az exportőr valamilyen más módon erről tudomást szerzett.

(3) A Kombinált Nómenklatúra azonos alszáma alá tartozó helyettesítő termékek kivitele, a tértiáruk rendszerében történő újrabehozatalt követően helyettesítő áruk kivitelének minősül, amennyiben a 3719/88/EGK rendelet 40. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában megállapított feltételek teljesülnek.

Ez a rendelkezés csak akkor alkalmazható, amikor a tértiáruk rendszerét alkalmazzák abban a tagállamban, amelyben az eredeti exportra vonatkozó kiviteli nyilatkozatot elfogadták.

([1]) HL L 82., 1990.3.29., 1. o.
([2]) HL L 105., 1983.4.23., 1. o.

3. FEJEZET

A visszatérítés előfinanszírozása

26. cikk

(1) Amikor az exportőr bejelenti a termékek feldolgozást vagy tárolást követő exportálásának szándékát és visszatérítés iránti igényét az 565/80/EGK rendelet 4. és 5. cikkei szerint, az adott rendelkezések szerinti jogosultság feltétele egy nyilatkozat, a továbbiakban „fizetési nyilatkozat" benyújtása a vámhatóságoknak.

A tagállamok a fizetési nyilatkozatot másképp is nevezhetik.

(2) A fizetési nyilatkozatok tartalmazzák az összes olyan adatot, amely az exportálandó termékek után járó visszatérítés megállapításához szükséges, különösen:

a) a termékek esetében:
   – a termékek leírása, adott esetben egyszerűsítve, az export-visszatérítési nómenklatúra szerint, a visszatérítési-nómenklatúra-kóddal együtt, illetve ahol a visszatérítés kiszámításához szükséges, az adott termékek összetétele vagy az arra való hivatkozás,
   – a termékek nettó mennyisége vagy adott esetben, a visszatérítés kiszámításakor alkalmazandó mértékegységben kifejezett mennyiség;

b) az árukra a 1222/94/EK rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

Továbbá, azokban az esetekben, amikor az alaptermékek feldolgozásra kerülnek, a fizetési nyilatkozatok a következőket tartalmazzák:

– az alaptermékek megnevezése,

– az alaptermékek mennyisége,

– hozam vagy hasonló adat.

(3) A (2) bekezdés ellenére, az alaptermékekből álló áruk ideiglenes leírását, ahol a körülmények indokolják és az exportőr kérelmére, bele lehet foglalni a fizetési nyilatkozatba. Ilyen esetekben az exportőr a végleges leírást az illetékes hatóságokhoz a feldolgozás elvégzését követően nyújtja be.

(4) A fizetési nyilatkozatban fel kell tüntetni a termékek felhasználását vagy rendeltetését is:

a) amennyiben az exportőr olyan összeg kifizetését kéri, amely megegyezik az arra a felhasználásra vagy rendeltetésre vonatkozó visszatérítéssel, amelyre a termékeket szánták;

b) ha a felhasználás vagy a rendeltetés annak az időszaknak a meghatározásához szükséges, amely alatt a termék vámfelügyelet alatt maradhat feldolgozás céljából, vagy vámraktározásban, illetve vámszabadterületi eljárás során.

(5) A felhasználást vagy a rendeltetést az alábbiakkal kell jelölni:

– meghatározott célú felhasználás vagy meghatározott rendeltetési ország, vagy

– olyan rendeltetési országok csoportja, amelyekre ugyanaz a visszatérítési ráta alkalmazandó.

(6) Annak biztosítására, hogy a termékek fizikai vizsgálatát el lehessen végezni, a fizetési nyilatkozatnak tartalmaznia kell a termékek export előtti feldolgozásának vagy tárolásának pontos helyének meghatározásához szükséges minden adatot. A tárolás vagy feldolgozás helyét érintő változásról az exportőrnek, az illetékes hatóságok választása szerint, vagy előzetesen értesítést kell küldenie, vagy azt megfelelő módon be kell jegyeznie az e célra vezetett nyilvántartásba.

27. cikk

(1) A fizetési nyilatkozatok elfogadásának időpontjától a termékek vámfelügyelet alatt állnak a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (13) és (14) bekezdésének megfelelően, amíg el nem hagyják a Közösség vámterületét, vagy amíg meg nem érkeznek rendeltetési helyükre.

(2) A fizetési nyilatkozatok elfogadásának napja meghatározza:

a) az alkalmazandó visszatérítési rátát, amennyiben a visszatérítés nincs előzetesen rögzítve;

b) a visszatérítési ráta esetleges kiigazításait, amennyiben az előzetesen így van rögzítve;

c) a visszatérítésre alkalmazandó euró árfolyam szempontjából meghatározó ügyleti tényt.

28. cikk

(1) A feldolgozott termékek vagy az alaptermékekből előállított áruk esetében a fizetési nyilatkozat ellenőrzésének, illetve az alaptermékek bárminemű vizsgálatának eredményét fel kell használni az előlegfizetés céljából a visszatérítés meghatározásához.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki az érintett tagállam illetékes hatóságai részéről történő esetleges későbbi ellenőrzést, sem az ilyen ellenőrzés esetleges következményeit a hatályos rendelkezések szerint.

(3) Az alaptermékek képezik az ezen eljárások keretében exportált feldolgozott termékek vagy áruk összességét vagy egy részét.

Azonban, az ömlesztve tárolt alaptermékek, amennyiben az illetékes hatóságok azt engedélyezik, részben vagy egészben helyettesíthetők a Kombinált Nómenklatúra azonos nyolc számjegyű alszáma alá tartozó, azonos műszaki jellemzőkkel rendelkező olyan helyettesítő alaptermékeivel, amelyek a visszatérítés nyújtásához szükséges követelményeknek megfelelnek, amennyiben a helyettesítő alaptermékeket vámfelügyelet alá helyezik.

A tagállamok illetékes hatóságai csak akkor adhatnak ilyen engedélyt, ha meg vannak győződve arról, hogy a művelet egészét a következő feltételeknek megfelelően hajtják végre:

– az exportőr előzetesen értesíti azt az illetékes vámhivatalt, amelynek a fizetési nyilatkozatot benyújtotta, arról a szándékáról, hogy kérelmezni fogja az ilyen helyettesítés végrehajtását és meghatározza a tárolás és a feldolgozás pontos helyét,

– az exportőr készletnyilvántartását napról napra frissíteni kell, és annak biztosítania kell az e helyeken található alaptermékek vagy feldolgozott termékek teljes mennyiségének és tényleges állapotának teljes körű adminisztratív és fizikai vizsgálatát, valamint meghatározott státuszát. E cikk alkalmazásában a termékek státusza azok helyzetét jelenti, akár szabad forgalomban, vámeljárás alatt, vagy a 26. cikkben említett előfinanszírozási eljárás alatt, vagy az 5. és 32. cikkekben említett kiviteli eljárás alatt állnak,

– biztosítékról kell rendelkezni az alaptermékek kereskedelmi minőségének és műszaki jellemzőinek hatékony ellenőrzése érdekében a fizetési nyilatkozat elfogadásának napjától a 34. cikk (1) bekezdésében említett időszak végéig.

Ha a helyettesítő alaptermékeket olyan helyen tárolják, amely valamely másik vámhivatal illetékessége alá tartozik, az a vámhivatal, amelyhez a fizetési nyilatkozatot benyújtották, írásban megküldi a helyettesítő termékek tárolási helye szerint illetékes vámhivatalnak az összes érdemi adatot, különösen a feldolgozott termékek mennyiségét, azok kereskedelmi minőségét és műszaki jellemzőit, valamint az elvégzendő feldolgozási műveletet (műveleteket).

(4) Az alaptermékekre vonatkozó rendelkezések a (3) bekezdésben az ömlesztve tárolt köztes termékekre is alkalmazhatók, ha azokat helyettesítő köztes termékekkel helyettesítik.

(5) A helyettesítő termékekkel történő helyettesítés nem engedélyezhető a 3002/92/EGK rendelet 2. cikkében meghatározott ellenőrzési rendszer keretében történő kivitelre szánt intervenciós termékek esetében.

(6) Az alaptermékek feldolgozás céljából vámfelügyelet alatt maradhatnak a fizetési nyilatkozat elfogadásának napjától számított hat hónapig.

Ha azonban az exportkiviteli-engedély vagy előzetes rögzítési igazolás alapján történik, a határidő megegyezik a még le nem járt engedély vagy igazolás érvényességi idejével.

Amennyiben az export olyan engedély vagy előzetes rögzítési igazolás alapján történik, amelynek érvényességi idejéből fennmaradó idő:

– kevesebb, mint három hónap, a határidő három hónap,

– egy évnél több, a határidő egy év.

29. cikk

(1) Amennyiben a vámraktározási vagy vámszabadterületi eljárás alatt álló termékeket exportálni kívánják, a fizetési nyilatkozat ellenőrzésének, illetve a termékek bárminemű vizsgálatának eredményeit fel kell használni a visszatérítés meghatározásához.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki az érintett tagállam illetékes hatóságai részéről történő esetleges későbbi ellenőrzést, sem az ilyen ellenőrzés esetleges következményeit a hatályos rendelkezések szerint.

(3) A vámraktározási vagy vámszabadterületi eljárás során a természetes okoknak tulajdonítható tárolási súlyveszteség nem eredményezi a 35. cikkben foglalt biztosítékok elvesztét. A termékek károsodása nem tekinthető természetes okoknak tulajdonítható súlyveszteségnek.

(4) A vámraktározási vagy a vámszabadterületi eljárás alatt álló termékeket a következő műveleteknek lehet alávetni az illetékes hatóságok által megállapított feltételek szerint:

a) készletfelvétel;

b) védjegyek, pecsétek, címkék és más hasonló megkülönböztető jelölések elhelyezése a termékeken vagy árukon, illetve csomagolásukon, amennyiben az nem jár azzal a hatással, hogy a termékek attól eltérő származására utalna, mint ahonnan azok ténylegesen származnak;

c) a védjegyek és számok megváltoztatása a csomagoláson, vagy a címkék cseréje, amennyiben az nem jár azzal a hatással, hogy a termékek attól eltérő származására utalna, mint ahonnan azok ténylegesen származnak;

d) csomagolás, kicsomagolás, a csomagolás megváltoztatása vagy kijavítása, amennyiben az nem jár azzal a hatással, hogy a termékek attól eltérő származására utalna, mint ahonnan azok ténylegesen származnak;

e) szellőztetés;

f) hűtés;

g) mélyhűtés.

A fent említett műveleteken átesett termékek után járó visszatérítéseket a termékek mennyisége, típusa és azon jellemzői alapján kell meghatározni, amelyek a visszatérítés kiszámításának napján alkalmazottak voltak, a 27. cikk szerint.

(5) A termékek a fizetési nyilatkozat elfogadásának napjától számított hat hónapig állhatnak vámraktározási vagy vámszabadterületi eljárás alatt.

30. cikk

(1) A fizetési nyilatkozat elfogadása szerinti tagállamban vámraktározási eljárás alá vont termékek átszállíthatók valamely másik tagállamba vámraktározási eljárás keretében történő tárolás céljából, és azokra különösen e cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az egyik tagállamból a másikba történő átszállításkor a termékek azonosítására a szállítóeszközöket vagy a szállítási csomagokat a 2454/93/EGK rendelet 349. cikke szerint kell lepecsételni.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben azt, hogy a termékek elhagyták a Közösség vámterületét, vagy elérték a meghatározott rendeltetési helyet, a T5 ellenőrzőpéldány bemutatásával kell igazolni.

a) Az ellenőrzőpéldány 104. rovatába a következő bejegyzések valamelyikét kell bejegyezni az „Egyéb" rovat alatt:

– Prefinanciación de la restitución Artículo 30 del Reglamento (CE n° 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tradar, el … (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),

– Furodbetaling af restitutionen Artikel 30 i forordning (EF) nr. 800/1999. Udfrselsangivelsen skal indgives senest den … (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),

– Vorfinanzierung der Erstattung Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens … vorzulegen (durch) die Frist gemäß Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schußtermin),

– Εκ τν προτερων πληρωμη της επιστροφης κανονισμός (ΕΚ) Αρι. 800/1999, αρρο 30. Η δηλωση εζαγωγης πρεπει να κατατεει το αργότερο μεχρι … (ημερομηνια ληξεως της προεσμιας που αναφερεται στο αρρο 29 παραγραφος 5)

– Prefinancing of the refund – Regulation (EC) No 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by … (deadline set by the time limit referred to in Article 29 (5)),

– Préfinancement de la restitution règlement (CE) n° 800/1999, article30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le... (date limite fixée par le délai visé à l'article 29, paragraphe 5),

– Prefinanziamento della restituzione Regolamento (CE) n. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il … (data limite fissta in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

– Voorfinanciering van de restitutie Verordening (EG) nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op …(uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),

– Pré-financiamento da restuticao Regulamento (CE) n.° 800/1999, artigo 30.°. Apresentacao da declaracao de exportacao o mais tardar em … (data-limite fixada pelo prazo referido no n.° 5 do artigo 29.°),

– Ennakolta maksettu tuki asetuksen (EY) N:o 800/1999 30 artiklane, vienti-ilmoitus annettava viimeistään … (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

– Förfinansiering av exportbidrag artikel 0 i förordning (EG) nr 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den … (tidspunkt fastställd enligt den i artikel 29.5 angivna tidsfristen);

b) A tárolási vámraktár felügyelő hivatala megtartja a T5 ellenőrzőpéldányt és annak hátoldalán a „Felhasználás és/vagy rendeltetési hely ellenőrzése" című szakaszban a „Megjegyzések" rovatban, az alábbi megjegyzések valamelyikét jegyzi be:

– La fecha de aceptación de la declaración de exportación: …

– La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondentiente: …

– Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen: …

– Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: …

– Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: …

– Zeitpunkt des Verlassens des ollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: …

– την ημερομηνια αποδοχης της διασαφησης εζαγωγης: …

– την ημερομηνια εξόδου από το τελωνειακό εδαφος η αφιξεως στον προορισμό: …

– Date of acceptance of the export declaration: …

– Date of exit from the customs territory or arrival at destination: …

– La date d'acceptation de la déclaration d'exportation: …

– La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée a destination: …

– La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione: …

– La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione: …

– De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: …

– De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: …

– Data de aceitacao da declaração de exportação: …

– Data de saída to território aduaneiro ou da chegada ao destino: …

– Vienti-ilmoituksen vastaanottopäivämäärä: …

– Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan: …

– Mottagningsdag for exportdeklaration: …

– Utförseldag från tullomradet eller ankomstdag till destinationen: …;

c) Amennyiben a raktárból történő kitároláskor, a termékek export vagy az előírt rendeltetési hely elérése céljából valamely másik tagállam területén haladnak át, a rendeltetési hely szerinti első vámhivatal kiindulási vámhivatalként jár el, és új T5 ellenőrzőpéldányt vagy -példányokat készít vagy készíttet.

Az új T5 ellenőrzőpéldány vagy másolatok 104. rovatát ennek megfelelően kell kitölteni. Ezen túlmenően, az eredeti T5 ellenőrzőpéldány számát a 106-os rovatba kell beírni az adott másolatot kibocsátó vámhivatal megnevezésével és a kibocsátás dátumával együtt.

Ha az eredeti T5 ellenőrzőpéldányon a „Felhasználás és/vagy rendeltetési hely ellenőrzése" című rovatban a bejegyzést más tagállamok vámhatóságaitól kapott ellenőrző másolatokban vagy más nemzeti hatóságok által kapott nemzeti okmányokban foglalt adatokra alapozzák, az első albekezdésben említett rendeltetési hely szerinti vámhivatal a „Megjegyzések" rovatba beírja a vonatkozó T5 ellenőrzőpéldányok vagy nemzeti okmányok számát (számait).

Ha a T5 ellenőrzőpéldány szerinti termékeknek csak egy része felel meg a megállapított feltételeknek, a rendeltetési hely szerinti vámhivatal az e feltételeknek megfelelő termékek mennyiségét jegyzi be az ellenőrző másolaton a „Felhasználás és/vagy rendeltetési hely ellenőrzése" rovatba.

(3) Az (1) bekezdésben említett esetekben a kiviteli nyilatkozat 37. és 40. rovatait ennek megfelelően kell kitölteni. A 40. rovatban a COM 7. nyilatkozat elfogadásának dátumát is fel kell tüntetni.

31. cikk

(1) Visszatérítési előleget csak az exportőr kifejezett kérelmére fizet az a tagállam, amelyikben a fizetési nyilatkozatot elfogadták.

A visszatérítési kérelmeket:

a) írásban kell elkészíteni; a tagállamok ebből a célból különleges formanyomtatványról gondoskodhatnak; vagy

b) számítógépes okmányként készítik el az illetékes hatóságok által megállapított szabályok szerint.

E bekezdés alkalmazásában a 2454/93/EGK rendelet 199. cikk (2) és (3) bekezdését és 222., 223. és 224. cikkét megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az előleg összegét bármilyen előírt felhasználásra vagy rendeltetési helyre vonatkozó tétel alapján kell kiszámítani. Egyéb esetekben a 18. cikk (2) bekezdése szerint kiszámított összeg alkalmazandó.

32. cikk

(1) A kiviteli nyilatkozatokat a 28. cikk (6) bekezdésében és a 29. cikk (5) bekezdésében megállapított határidők utolsó napjáig kell benyújtani abban a tagállamban, amelyikben a fizetési nyilatkozatot elfogadták, vagy – a 30. cikk alkalmazása esetében – a tárolás szerinti tagállamban.

(2) E cikk értelmében Belgium és Luxemburg egyetlen tagállamnak számít az 565/80/EGK rendelet 5. cikkének alkalmazásában.

33. cikk

(1) A fizetési nyilatkozat elfogadását megelőzően a 31. cikk (2) bekezdése szerint kiszámított összeg 15 %-kal növelt összegével egyenlő biztosítékot letétbe kell helyezni.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben foglalt biztosíték letétbe helyezését engedélyezhetik a fizetési nyilatkozat elfogadási időpontját követően is, amennyiben a nemzeti rendelkezések:

– előírják az exportőrnek, hogy a biztosítékot az említett elfogadástól számított 30 napon belül és az előleg kifizetése előtt helyezze letétbe,

– biztosítják az (1) bekezdésben említett növekménnyel egyenlő összeg megfizetését, amennyiben a biztosítékot határidőn belül nem helyezték letétbe, kivéve a *vis maior* eseteit; ha azonban az exportőr megtette az összes szükséges óvintézkedést, határidő-hosszabbítás engedélyezhető.

34. cikk

(1) Attól a naptól számított 60 napon belül, hogy az 565/80/EGK rendelet 4. vagy 5. cikkében foglalt eljárás hatálya megszűnik a termékek vonatkozásában:

– a termékek változatlan állapotukban el kell, hogy hagyják a Közösség vámterületét,

vagy

– az e rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében említett esetekben változatlan állapotukban meg kell, hogy érkezzenek rendeltetési helyükre.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó esetekben a 7. cikk (3) és (4) bekezdését, valamint a 9. és 10. cikket kell alkalmazni.

35. cikk

(1) Amikor a visszatérítésre vonatkozó jogosultság igazolását az ennek a fejezetnek alapján arra jogosult termékek tekintetében beterjesztik, az előleget és a kifizetendő összeget egymással szemben be kell számítani. Ha az exportált mennyiség után járó összeg nagyobb, mint az előlegként kifizetett összeg, a különbséget ki kell fizetni az érintett személynek.

Amennyiben az exportált mennyiség után járó összeg kisebb, mint a kifizetett előleg, és különösen a (2) bekezdés alkalmazásakor, az illetékes hatóság haladéktalanul megindítja a 220/85/EGK rendelet 29. cikkében foglalt eljárást annak érdekében, hogy az érintett szereplő a két összeg közötti különbség 15 %-kal megnövelt összegét fizesse vissza.

(2) Az 50. cikk hatályának ideiglenes elhalasztásával és az e cikk (1) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül, amennyiben valamely e rendeletben megállapított határidőt nem tartottak be, a szóban forgó export után fizetendő visszatérítést, a *vis maior* eseteinek kivételével, az alábbiak szerint kell módosítani:

– a 15. cikk (1) bekezdése, 28. cikk (6) bekezdése, 29. cikk (5) bekezdése és 34. cikk (1) bekezdése cikkekben megállapított határidők közül valamelyik túllépése esetén azt először 15 %-kal csökkentik; ezt a csökkentett visszatérítést 2 %-kal csökkentik minden egyes nap után, amellyel a 15. cikk (1) bekezdése, 28. cikk (6) bekezdése és 29. cikk (5) bekezdésében megállapított határidőket túllépték, és 5 %-kal minden egyes olyan nap után, amellyel a 34. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőt túllépték,

– amennyiben a 49. cikk (2) bekezdésében említett okmányokat a megállapított határidőtől számított hat hónapon belül benyújtják, az értelemszerűen az első francia bekezdés szerint módosított visszatérítést annak a visszatérítésnek a 15 %-ával egyenlő összeggel csökkentik, amelyet az összes határidő betartása esetén kifizettek volna.

Az 50. cikk (4) és (6) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(3) Amikor, *vis maior* következtében, az esedékes összeg kisebb, mint az előlegként kifizetett összeg, a 15 %-os növekmény nem alkalmazandó.

(4) Ha a termék valamely harmadik fél részéről az exportőr sérelmére elkövetett szabálytalanság következtében nem érkezik meg arra a rendeltetési helyre, amelyre az előleget kiszámították, és ha az exportőr erről saját kezdeményezésére, írásban haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságokat és visszafizeti a visszatérítési előleget, az (1) bekezdésben említett növekmény az előleg elfogadása és a visszafizetés között eltelt időszakra fizetendő kamatra korlátozódik, az 52. cikk (1) bekezdése (4) albekezdése szerint kiszámítva.

Ez az intézkedés nem alkalmazandó, amennyiben az illetékes hatóságok már tájékoztatták az exportőrt arról a szándékukról, hogy ellenőrzést fognak végezni, vagy ha az exportőr valamilyen más módon erről tudomást szerzett.

III. CÍM

EGYÉB KIVITELI ELJÁRÁSOK ÉS KÜLÖNLEGES ESETEK

1. FEJEZET

A Közösségből történő kivitelnek minősülő rendeltetési helyek és élelmiszerellátás

36. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában a következők a Közösség vámterületéről történő kivitelnek minősülnek:

a) a Közösségen belüli szállítások a következők élelmiszerellátására:
   – tengerjáró hajók,
   – nemzetközi légi járatok, ide értve a Közösségen belüli járatokat is;

b) a Közösségben székhellyel rendelkező nemzetközi szervezeteknek történő szállítások;

c) a valamely tagállam területén állomásozó, de nem annak irányítása alatt álló fegyveres erők részére történő szállítások.

(2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazandó, ha a harmadik országokból származó és ilyen célra szánt azonos típusú termékek behozatala behozatali vámoktól mentes a szóban forgó tagállamban.

(3) A Közösségben székhellyel rendelkező és harmadik országokba irányuló élelmiszersegély-akciók révén humanitárius segélyekre szakosodott nemzetközi szervezetekhez tartozó raktárakba történő szállítások a Közösség vámterületéről történő kivitelnek minősülnek.

Az első albekezdés alkalmazására a tárolás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai adhatnak engedélyt, amelyek egyúttal meghatározzák a raktár vámjogi státuszát és megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a szóban forgó termékek megérkezzenek rendeltetési helyükre.

(4) Az 5. cikk rendelkezéseit az e cikkben foglalt szállításokra kell alkalmazni.

37. cikk

(1) A 36. és 44. cikkben említett szállítások esetében az 5. cikk ellenére a tagállamok engedélyezhetik a következő eljárás alkalmazását a visszatérítések kifizetésére. Az ezen eljárás alkalmazására engedélyt kapott exportőrök ugyanakkor nem alkalmazhatják ugyanezen termékek vonatkozásában a szokásos eljárást.

Az engedély az exportáló tagállamban egyes rakodási helyekre korlátozható. Az engedély kiterjedhet más tagállamokban történő rakodásra, amely esetben a 8. cikk alkalmazandó.

(2) Az e cikkben foglaltak szerint az egyes hónapokban berakott termékekre vonatkozóan a hónap utolsó napját kell alkalmazni a visszatérítési ráta meghatározásához, és amennyiben a visszatérítést előzetesen rögzítik, annak esetleges kiigazításaira.

A gazdasági és pénzügyi unióban nem részes tagállamok esetében szintén a hónap utolsó napja alkalmazandó a visszatérítések összegére vonatkozó euró és nemzeti valuta közötti árfolyam meghatározásához.

(3) Ha a visszatérítés előzetesen rögzített vagy pályázati eljárással került meghatározásra, az engedélynek a hónap utolsó napján még érvényesnek kell lennie.

(4) Az exportőrök nyilvántartást vezetnek a következő adatokról:

a) a termékek azonosításához szükséges adatok az 5. cikk (4) bekezdése szerint;

b) azoknak a hajóknak vagy repülőgépeknek a neve, illetve nyilvántartási száma, amelyekbe a termékeket berakodták;

c) a berakodás napja.

Az első albekezdésben említett adatokat legkésőbb a rakodás napját követő első munkanapon kell nyilvántartásba venni. Azonban, amikor a rakodást valamely másik tagállamban végzik, a fent említett adatokat legkésőbb az azt a napot követő első munkanapon kell bejegyezni, amelyen az exportőrt tájékoztatni kellett arról, hogy a termékeket berakodták.

Az exportőrök kötelesek együttműködni minden olyan ellenőrzésnél, amelyet a tagállamok szükségesnek ítélhetnek, és a nyilvántartásokat a folyó naptári év végétől számított legalább három évig megőrizni.

(5) A tagállamok úgy határozhatnak, hogy a nyilvántartásokat a szállításhoz alkalmazott olyan okmányokkal lehet helyettesíteni, amelyeken a vámhatóságok igazolták a berakodás dátumát.

(6) A (2)–(5) bekezdéseket megfelelően alkalmazni kell a 36. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett szállításokra.

38. cikk

(1) A 36. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a repülőgépek vagy személyszállító hajók – ideértve a komphajókat is – fedélzetén fogyasztásra szánt és a berakodást megelőzően elkészített termékeket úgy kell tekinteni, mintha azokat az ilyen jármű fedélzetén készítették volna el.

(2) Ez a cikk csak azzal a feltétellel alkalmazandó, hogy elkészítésük előtt az exportőr megfelelően igazolja az olyan alaptermékek mennyiségét, típusát és jellemzőit, amelyekre vonatkozóan visszatérítést igényel.

(3) A 40. cikkben foglalt élelmiszerraktári eljárások az (1) és (2) bekezdésekben említett elkészített termékekre alkalmazhatók.

39. cikk

(1) Visszatérítés csak akkor fizethető, ha azok a termékek, amelyekre a kiviteli nyilatkozatokat elfogadták, az elfogadástól számított 60 napon belül, változatlan állapotban, megérkeznek a 36. cikkben foglalt rendeltetési helyre.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetekre a 7. cikk (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni.

(3) Amennyiben a 36. cikkben foglalt rendeltetési helyre történő megérkezés előtt az elfogadott kiviteli nyilatkozatban foglalt termék más közösségi területen halad keresztül, mint az a tagállam, amelyikben az elfogadásra sor került, a T5 ellenőrzőpéldánnyal kell igazolni, hogy a termék megérkezett a meghatározott rendeltetési helyre.

Az ellenőrzőpéldány 33., 103., 104. és, adott esetben, 105. rovatát, többek között, ki kell tölteni. A 104. rovatba ennek megfelelő bejegyzést kell tenni.

(4) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint a fegyveres erőknek szállított termékeket kísérő 302. formanyomtatvány helyettesíti a (3) bekezdésben említett T5 ellenőrzőpéldányt, ha a termékek átvételét a formanyomtatványon az illetékes katonai hatóságok igazolják.

40. cikk

(1) A tagállamok az exportőröknek az alább megállapított különleges feltételek mellett fizethetik ki előre a visszatérítést, amennyiben igazolják, hogy a termékeket a kiviteli nyilatkozat elfogadásától számított 30 napon belül, a *vis maior* eseteinek kivételével, vámfelügyelet alatt álló helyiségben helyezték el azzal a céllal, hogy a Közösségen belül az alábbiak élelmiszerellátását biztosítsák:

– tengerjáró hajók,

vagy

– nemzetközi légi járatok, ideértve a Közösségen belüli légi járatokat is,

vagy

– a 44. cikkben említett fúró- vagy kitermelő tornyok.

A vámfelügyelet alatt álló helyiségeknek, a továbbiakban „élelmiszerraktáraknak", és a raktárengedélyeseknek külön elismerésre van szüksége e cikk alkalmazása céljából.

(2) Azok a tagállamok, amelyek területén az élelmiszerraktárak találhatók, csak azoknak a raktárosoknak és élelmiszerraktáraknak adhatnak elismerést, amelyek biztosítják a szükséges garanciákat. Az elismerés visszavonható.

Az elismerés csak azon raktárengedélyeseknek adható meg, akik írásban vállalják a következőket:

a) a terméket változatlan állapotban vagy fagyasztva és/vagy csomagolás után, a Közösségen belül, élelmiszerellátás céljából a fedélzetre történő juttatása:

   – tengerjáró hajókon,

   vagy

   – nemzetközi légi járatokon, ide értve a Közösségen belüli légi járatokat is,

   vagy

   – a 44. cikkben említett fúró- vagy kitermelő tornyokon;

b) nyilvántartás vezetése, amely alapján az illetékes hatóságok elvégezhetik az esetleg szükséges ellenőrzéseket, és amelyek különösen a következőket tartalmazzák:

   – az élelmiszerraktárba történő belépés napja,

   – a termékeket kísérő vámokmányok sorszáma, az érintett vámhivatal adatai,

   – az 5. cikk (4) bekezdése értelmében a termékek azonosításához szükséges adatok,

   – az a nap, amelyen a termékek elhagyják az élelmiszerraktárt,

   – azoknak a hajóknak vagy repülőgépeknek a nyilvántartási száma, és (ha van) neve, amelyekre a termékeket felrakodják, vagy a raktár neve, ahova azokat átszállítják,

   – a fedélzetre rakás napja;

c) a nyilvántartás megőrzése legalább három évig a folyó naptári év végétől számítva;

d) együttműködés minden olyan ellenőrzésnél és különösen azoknál az időszakos ellenőrzéseknél, amelyeket az illetékes hatóságok megfelelőnek tekintenek e bekezdés betartásának ellenőrzésére;

e) bármely összeg megfizetése, amelyet a visszatérítés visszafizetéseként előírnak a 42. cikk alkalmazásakor.

(3) Az (1) bekezdés szerint az exportőröknek fizetett összegeket az előleget folyósító szervezet számláján kifizetésként kell elkönyvelni.

41. cikk

(1) A kiviteli nyilatkozat elfogadásakor abban a tagállamban, amelyikben az élelmiszerraktár található, az illetékes vámhatóságok az áruk élelmiszerraktárba történő beléptetésekor a visszatérítésre előleg fizetésére felhasznált nemzeti okmányt olyan záradékkal látják el, amely szerint a termékek megfelelnek a 40. cikknek.

(2) Amennyiben a kiviteli nyilatkozatokat más tagállamban fogadják el és nem abban, amelyikben az élelmiszerraktár található, a T5 ellenőrzőpéldánnyal kell igazolni, hogy a termékek élelmiszerraktárban való elhelyezése megtörtént.

A T5 ellenőrzőpéldány 33., 103., 104. és, adott esetben, 105. rovatát, többek között, ki kell tölteni. A T5 ellenőrzőpéldány 104. rovatába az „Egyéb" cím alá a következő bejegyzések valamelyikét kell tenni:

– Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) n° 800/1999,

– Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering anvendelse af artikel 40 i forordining (EF) nr. 800/1999,

– Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

– Εναποηκευση με υποχρεωτικη παραδοση για τον ανεφοδιασμό εφαρμογη τον αρρου 40 τον κανονισμου ΕΚ Αρι. 800/1999.

– Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling – Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999,

– Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement application de l'article 40 du règlement (CE) n° 800/1999,

– Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) n. 800/1999,

– Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) nr. 800/1999,

– Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento aplição do artigo 40.° do Regulamento (CE) n.° 800/1999,

– Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,

– Placering i lager med skyldighet at leverera för proviantering artikel 40 i förordning (EG) nr 800/1999.

A rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes vámhivatala az ellenőrzőpéldányt olyan értelmű nyilatkozattal látja el, amely szerint a termékeket azután helyezték el a raktárban, hogy ellenőrizték a termékek felvételét a 40. cikk (2) bekezdésében foglalt nyilvántartásba.

42. cikk

(1) Amennyiben megállapításra kerül, hogy a valamely élelmiszerraktárban elhelyezett termék nem érkezett meg az előírt rendeltetési helyre vagy nincs olyan állapotban, hogy oda elszállítsák, a raktárengedélyes meghatározott összeget fizet a tárolás szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(2) Az (1) bekezdésben említett meghatározott összeg kiszámítása a következőképpen történik:

a) meg kell határozni a tárolás helye szerinti tagállamban az azonos termékek szabad forgalomba bocsátásakor fizetendő behozatali vámok összegét;

b) ezt követően az a) pont szerint kapott összeget meg kell növelni 20 %-kal.

A behozatali vám kiszámítására alkalmazott ráta a következő:

– az a ráta, amely azon a napon érvényes, amikor a termék a meghatározottól eltérő rendeltetési helyre megérkezett, vagy az a nap, amelytől kezdve már nem volt olyan állapotú, hogy a meghatározott rendeltetési helyre szállítsák,

vagy

– amennyiben ez a nap nem határozható meg, az a ráta, amelyik azon a napon érvényes, amelyiken megállapították, hogy a kötelező rendeltetési helyet nem tartották be.

(3) Amennyiben a raktárengedélyes igazolja, hogy a szóban forgó termékre kifizetett előleg összege kisebb, mint a (2) bekezdés szerint számított rögzített összeg, csak ezt az összeget kell kifizetni, 20 %-kal megnövelve.

Azonban, amennyiben az összeget valamely másik tagállamban fizették ki előlegként, azt 40 %-kal kell növelni. Ilyen esetekben, ami az olyan tárolási hely szerinti tagállamokat illeti, amelyek nem tartoznak az Európai Pénzügyi Unióhoz, az összeget át kell számítani a tárolás helye szerinti tagállam nemzeti valutájára a (2) bekezdés a) pontjában említett vám kiszámítására alkalmazott napon érvényes euróárfolyammal.

(4) Az e cikkben foglalt kifizetés nem fedezi a természetes súlyvesztés vagy a csomagolás következtében az élelmiszerraktárban a tárolás során bekövetkező veszteségeket.

43. cikk

(1) Legalább 12 havonta egyszer, azon tagállamok illetékes hatóságai, amelyekben az élelmiszerraktárak találhatók, elvégzik az azokban tárolt termékek mennyiségének fizikai vizsgálatát.

Azonban, ha a termékek beléptetése az élelmiszerraktárakba és onnan való kitárolása a vámhatóságok állandó fizikai vizsgálata alatt áll, az illetékes hatóságok a vizsgálatot a tárolt termékek dokumentumainak ellenőrzésére korlátozhatják.

(2) A tárolás helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai engedélyezhetik a termékek átszállítását valamely másik élelmiszerraktárba.

Ilyen esetekben a második élelmiszerraktár adatait be kell jegyezni az első raktár nyilvántartásába. A második élelmiszerraktárnak és a raktárengedélyesnek szintén külön elismerésre van szüksége az élelmiszerraktározási eljáráshoz.

Attól az időponttól kezdve, amikor a termékeket a második élelmiszerraktárban felügyelet alá helyezik, a második raktárengedélyes felel a 42. cikk szerint fizetendő összegekért.

(3) Amennyiben a második élelmiszerraktár nem ugyanabban a tagállamban található, mint az első, a termékeknek a második raktárban történő elhelyezését a T5 ellenőrzőpéldány eredetijével kell igazolni, amelyen a 41. cikk (2) bekezdésében megállapított valamelyik bejegyzésnek kell szerepelnie.

A rendeltetés helye szerinti tagállam illetékes vámhivatala a T5 ellenőrzőpéldányt olyan értelmű nyilatkozattal látja el, amely szerint a termékeket azután léptették be a raktárba, hogy ellenőrizték azok bejegyzését a 40. cikk (2) bekezdésében előírt nyilvántartásba.

(4) Amennyiben a termékeket kitárolják az élelmiszerraktárból és valamely más tagállamban rakják be valamely jármű fedélzetére, és nem a tárolás szerinti tagállamban, az ilyen berakodást a 39. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell igazolni.

(5) A valamely másik élelmiszerraktárban felügyelet alá helyezés igazolását, a Közösségben valamely jármű fedélzetére való berakodás igazolását, és a 44. és 45. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett leszállítás igazolását, a *vis maior* esetének kivételével, a termékeknek az élelmiszerraktárból történő kitárolásának napjától számított 12 hónapon belül kell benyújtani, a 49. cikk (3), (4) és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával.

2. FEJEZET

Különleges esetek

44. cikk

(1) Fedélzeti ellátmányok szállítása:

a) fúró- vagy kitermelő tornyokhoz, ide értve az ilyen tevékenységekhez kisegítő szolgáltatásokat nyújtó segédberendezéseket, amelyek az európai kontinentális talapzaton találhatók, vagy a Közösség nem európai részének kontinentális talapzatán, de az egy tagállam területi tengeri vizeinek meghatározására alkalmazott alapvonaltól számított három mérföldes övezeten kívül;

és

b) nyílt tengeren az egy tagállam zászlaja alatt hajózó hadihajókra és kisegítő hajókra;

a fizetendő visszatérítési ráta meghatározása céljából a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében ellátmány-szállításoknak minősülnek.

„Fedélzeti ellátmány" a kizárólag a fedélzeten történő fogyasztásra szánt termékeket jelenti.

(2) Az (1) bekezdés csak abban az esetben alkalmazható, ha a visszatérítési ráta magasabb, mint a legalacsonyabb ráta.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket minden fedélzeti ellátmány szállítására alkalmazhatják, amennyiben:

a) bemutatják a fedélzetre vitel igazolását;

és

b) fúrótornyok esetében:

– a szállítás olyan szállítási eljárás keretében történik, amelyet szokásosnak ismernek el annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyikből a szállítás a fúrótoronyhoz történik. Ezzel kapcsolatban a kikötők vagy rakodóhelyek, a hajó típusa – ahol tengeri úton történik a szállítás – és a csomagolás, valamint konténerek típusa, a *vis maior* eseteinek kivételével, a szokásosan alkalmazottak kell legyenek,

– az ellátó hajót vagy helikoptert olyan természetes vagy jogi személynek kell üzemeltetnie, aki vagy amely nyilvántartást vezet a Közösségben, amely betekintés céljából rendelkezésre áll, és kellő részletességgel tartalmazza a hajóút vagy repülőút adatait.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában előírtak szerinti fedélzetre vitelt igazoló igazolásokon teljes részletességgel szerepeltetni kell a termékeknek és annak a fúrótoronynak vagy hadihajónak, illetve segédhajónak a nevét és/vagy más azonosító adatát, amelyekre a termékek szállítása történt, valamint a szállítás dátumát. A tagállamok további adatok megadását is előírhatják.

Ezeket az igazolásokat az alábbi személyek írják alá:

a) fúrótornyok esetében: az a személy, akit a fúrótorony üzemeltetői a fedélzeti ellátmányért felelős személynek tekintenek. Az illetékes hatóságok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek az ügyletek valódiságának biztosításához. A tagállamok értesítik a Bizottságot a meghozott intézkedésekről;

b) haditengerészeti vagy segédhajók esetében: a haditengerészeti hatóságok.

A (2) bekezdés hatályának ideiglenes halasztásaként fúrótornyokra történő szállítások esetében a tagállamok mentesíthetik az exportőröket attól a kötelezettségtől, hogy a fedélzetre történő szállítás igazolását bemutassák, amennyiben a szállítmányok:

– exportügyletenként 3 000 eurót meg nem haladó visszatérítésre jogosultak,

– megfelelő garanciát nyújtanak a tagállamoknak a termékek rendeltetési helyére történő érkezését illetően, és

– amennyiben bemutatják a fuvarokmányt és a fizetési bizonylatot.

(4) A visszatérítést nyújtó tagállam illetékes hatóságai a bejelentés szerint a fúrótornyokra szállított mennyiségek ellenőrzését az exportőr, illetve a szállítóhajó vagy helikopter üzemeltetőjének nyilvántartásait ellenőrizve kell elvégezni. Egyúttal azt is biztosítani kell, hogy az e cikknek megfelelően leszállított fedélzeti ellátmányok mennyiség ne haladja meg a személyzet fogyasztási szükségletét.

Az első albekezdés alkalmazásában az egyéb tagállamok illetékes hatóságaitól szükség esetén segítség kérhető.

(5) Amennyiben a 8. cikk egy fúrótoronyra történő szállításra vonatkozik, a következő bejegyzések valamelyikét kell elhelyezni a T5 ellenőrzőpéldány 104. számú rovatába az „Egyéb" rovat alá:

– Suministro para el abastecimiento de las plataformas Reglamento (CE) n° 800/1999,

– Proviant til platforme forordning (EF) nr. 800/1999,

– Bevorratungslieferung für Plattformen Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

– Προμηειες τροφοδοσιας για εξεδρες κανονισμός (ΕΚ) Αρι. 800/1999.

– Catering supplies for rigs – Regulation (EC) No 800/1999,

– Livraison pour l'avitaillement des plates-formes réglement (CE) n° 800/1999,

– Provviste di bordo per piattaforma Regolamento (CE) n. 800/1999,

– Leverantie van boordproviand aan platform Verordening (EG) nr. 800/1999,

– Fornecimentos para abastecimento de plataformas Regulamento (Ce) n.° 800/1999,

– Muonitustoimitukset lautoille asetus (EY) N:o 800/1999,

– Proviant till plattformar förordning (EG) nr 800/1999.

(6) A 40. cikk alkalmazása esetén, a raktárengedélyes vállalja, hogy bejegyzi a 40. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt nyilvántartásba mindazoknak a fúrótornyoknak az adatait, amelyekhez az egyes szállítmányokat továbbították, a szállítóhajó/helikopter nevét/számát és a fedélzetre vitel dátumát. Az e cikk (3) bekezdése a) pontjában foglaltak szerinti fedélzetre vitel igazolása ezen nyilvántartások részének tekintendő.

(7) A tagállamok gondoskodnak olyan nyilvántartásról, amelyben az e cikk szerint minősülő, fúrótornyokhoz leszállított termékmennyiségeket vezetik, ágazatonkénti bontásban.

45. cikk

(1) A nyújtandó visszatérítés mértékének meghatározása szempontjából a Közösségen kívüli élelmiszerellátásra szolgáló szállítmányokat a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti szállítmányoknak kell tekinteni.

(2) Amennyiben a visszatérítési ráta a rendeltetési hely szerint változik, az (1) bekezdés azzal a feltétellel alkalmazandó, hogy igazolást nyújtanak be arra vonatkozóan, hogy a ténylegesen fedélzetre juttatott termékek azonosak az e célból a Közösség vámterületét elhagyó termékekkel.

(3) A (2) bekezdésben említett igazolást a következő módon terjeszthető elő:

a) Az élelmiszerellátást szolgáló ellátmány közvetlen fedélzetre történő szállításának igazolását a vámokmány vagy egy olyan okmány adja, amelyet a fedélzetre szállítás szerinti harmadik ország vámhatóságai ellenjegyeznek; ilyen okmányok a III. mellékletben bemutatott minta alapján készíthetők.

   Ezeket a Közösség egy vagy több hivatalos nyelvén, illetve az érintett harmadik országban használt nyelven kell kitölteni.

   A „közvetlen szállítás” a konténer vagy a termékek bontatlan szállítmányának hajófedélzetre történő leszállítását jelenti.

b) Amennyiben az exportált termékek nem képeznek közvetlen szállítást és a rendeltetési hely szerinti harmadik országban vonják azokat vámfelügyelet alá, mielőtt fedélzetre szállítanák élelmiszerellátás céljából, a fedélzetre szállítást a következő okmányokkal lehet igazolni:

   – a vámokmány vagy a harmadik ország vámhatóságai által ellenjegyzett okmány, amely igazolja, hogy a konténer vagy a termékek bontatlan szállítmányának tartalmát élelmiszerraktárban helyezték el és, hogy ez utóbbit alkotó termékeket kizárólag élelmiszerellátás céljára használják; ilyen okmányok a III. mellékletben megadott minta szerint készíthetők, és

   – a vámokmány vagy a fedélzetre vitel szerinti harmadik ország vámhatóságai által ellenjegyzett okmány, amely igazolja, hogy a konténerben vagy a bontatlan szállítmányban megtalálható összes termék véglegesen elhagyta az élelmiszerraktárt és fedélzetre vitték azokat, és meghatározza a részszállítások számát; ilyen okmányok a III. mellékletben közölt minta alapján készíthetők.

c) Amennyiben az a) pontban és a b) pont második francia bekezdésében említett okmányok nem mutathatók be, a tagállam igazolásként elfogadhatja a hajó kapitánya által vagy más ügyeletes tiszt által aláírt és a hajó bélyegzőjével lepecsételt átvételi igazolást.

   Amennyiben a b) pont második francia bekezdésben említett okmányok nem mutathatók be, a tagállam igazolásként elfogadhatja a légitársaság alkalmazottja által aláírt és a légitársaság bélyegzőjével lepecsételt átvételi igazolást.

d) Az a) pontban és a b) pont második francia bekezdésében említett okmányokat a tagállamok csak akkor fogadhatják el, ha azok részletes adatokat közölnek a fedélzetre vitt termékekről, feltüntetik a szállítás napját, és a hajó(k) vagy a repülőgép lajstromszámát, illetve (ha van ilyen) nevét. A tagállamok további tájékoztatást vagy okmányokat írhatnak elő annak ellenőrzésére, hogy az élelmiszer-ellátás céljából leszállított mennyiségek megfelelnek a szóban forgó hajó vagy repülőgép személyzete és utasai szokásos fogyasztási szükségletének.

(4) A fuvarokmány és az élelmiszer-ellátási célú szállítmányok kifizetéséről szóló igazolás egy példányát vagy fénymásolatát minden esetben be kell mutatni a kifizetés iránti kérelemhez.

(5) A 40. cikkben említett eljárások alá vont termékeket nem lehet felhasználni szállításokhoz a (3) bekezdés b) pontja szerint.

(6) A 17. cikket megfelelően alkalmazni kell.

(7) A 37. cikk nem alkalmazható az e cikk hatálya alá tartozó esetekre.

46. cikk

(1) A 2913/92/EGK rendelet 161. cikk (3) bekezdésétől eltérően, a Heligoland szigetére szállított mezőgazdasági termékeket a visszatérítés kifizetésére vonatkozó rendelkezések céljából exportáltaknak kell tekinteni.

(2) A San Marinóba szállított termékeket nem lehet a visszatérítés kifizetésére vonatkozó rendelkezések szempontjából exportáltaknak tekinteni.

47. cikk

(1) Nem nyújtható visszatérítés a 2454/93/EGK rendelet 883. cikke szerint újrakivitelre kerülő termékek után, kivéve ha a behozatali vám visszafizetésére vagy visszautalására irányuló kérelmeket később elutasítják, és amennyiben a visszatérítés kifizetésének egyéb feltételei teljesülnek.

(2) Amennyiben a termékek újrakivitelre kerülnek az (1) bekezdésben említett eljárás szerint, az 5. cikk (4) bekezdésében említett okmányokon hivatkozni kell arra az eljárásra.

48. cikk

(1) A következő szervezetek számára szánt export esetében:

– harmadik országban állomásozó fegyveres erők, amelyek valamely tagállam vagy egy olyan nemzetközi szervezet irányítása alatt állnak, amelynek legalább egy tagállam a tagja,

– olyan harmadik országban székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetek, amelyeknek legalább egy tagállam a tagja,

– valamely harmadik országban székhellyel rendelkező diplomáciai képviselet,

amelyek tekintetében az exportőr nem tudja bemutatni a 16. cikk (1) vagy (2) bekezdésében foglalt igazolást, a termékeket abba a harmadik országba importáltnak kell tekinteni, ahol e fegyveres erők állomásoznak vagy ezen nemzetközi szervezetek, illetve diplomáciai testületek székhellyel rendelkeznek, a termékek után járó kifizetés igazolásának és a szóban forgó harmadik országban a fegyveres erők, a nemzetközi szervezet vagy diplomáciai testület által kiállított átvételi igazolás bemutatásakor.

IV. CÍM

A VISSZATÉRÍTÉSEK KIFIZETÉSÉNEK ELJÁRÁSA

1. FEJEZET

Általános rész

49. cikk

(1) Visszatérítések kifizetése kizárólag az exportőr konkrét kérelmére és annak a tagállamnak a részéről történhet, amelynek területén a kiviteli nyilatkozatot elfogadták.

A visszatérítés iránti kérelmet:

a) írásban kell benyújtani, amely célra a tagállamok külön formanyomtatványt állapíthatnak meg; vagy

b) elektronikus irat formájában, az illetékes hatóságok által megállapított szabályok szerint.

E bekezdés alkalmazásában a 2454/93/EGK rendelet 199. cikk (2) és (3) bekezdését, a 222., 223. és 224. cikket megfelelően alkalmazni kell.

(2) A *vis maior* eseteinek kivételével a visszatérítés kifizetésével vagy a biztosíték felszabadításával kapcsolatos iratokat a kiviteli nyilatkozat elfogadása napjától számított 12 hónapon belül kell benyújtani.

Amennyiben a visszatérítés kifizetésére jogosultságot adó exportügylethez alkalmazott kiviteli engedélyt az exportőr tagállamtól eltérő tagállam állítja ki, a visszatérítés kifizetésével kapcsolatos iratokhoz, megfelelő megjegyzéssel ellátva, csatolni kell az engedély mindkét oldaláról készült fénymásolatot.

(3) Amennyiben a T5 ellenőrzőpéldányt vagy, adott esetben, a Közösség vámterületéről történő kilépést igazoló nemzeti okmányt, az exportőr hibáján kívül eső körülmények miatt nem küldik vissza a kiindulási hivatalhoz vagy a központi szervhez a kibocsátástól számított három hónapon belül, az exportőr megfelelően indokolt kérelemmel fordulhat az illetékes szervhez, hogy más dokumentumokat tekintsenek az előbbivel egyenértékűnek.

Az ilyen kérelmek alátámasztására beterjesztett okmányoknak a következőket kell tartalmazniuk:

a) amennyiben az ellenőrzőpéldányt vagy a nemzeti okmányt annak igazolására állították ki, hogy a termékek elhagyták a Közösség vámterületét:

   – a fuvarokmány egy példánya vagy fénymásolata,

     és

   – az azt igazoló okmány, hogy a terméket valamely harmadik ország vámhivatalánál bemutatták, illetve a 16. cikk (1), (2) és (4) bekezdésben említett okmányok valamelyike.

A második francia bekezdésben említett okmányokra vonatkozó követelménytől el lehet tekinteni olyan export esetében, amelyre vonatkozóan a visszatérítés nem haladja meg az 1 200 eurót; ilyen esetekben azonban az exportőr a kifizetés igazolását terjeszti be.

   Az olyan harmadik országokba irányuló export esetében, amelyek tagjai az egységes árutovábbítási egyezménynek, a közösségi árutovábbítási okmány 5. visszaküldendő másolata, az ilyen országok megfelelő bélyegzőjével ellátva, ugyanennek hitelesített fénymásolata vagy a kiindulási vámhivatal értesítése számít igazoló okmánynak;

b) a 36., 40. vagy 44. cikkek alkalmazásakor, a szóban forgó rendeltetési hely ellenőrzéséért felelős vámhivatal megerősítő igazolása arról, hogy a vonatkozó T5 ellenőrzőpéldánynak az említett hivatal által történő záradékolásának feltételei teljesültek; vagy

c) a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontja vagy a 40. cikk alkalmazásakor, a 45. cikk (3) bekezdésének c) pontjában foglalt átvételi igazolás és az az okmány, amely az élelmiszerellátási szállítmány ellenértékének kifizetését igazolja.

E bekezdés alkalmazásában a T5 ellenőrzőpéldánnyal egyenértékűnek kell tekinteni a kilépési vámhivatal azon igazolását, amely szerint a T5 ellenőrzőpéldányt megfelelően bemutatták, és amely feltünteti az ellenőrzőpéldány sorszámát és az azt kiállító hivatal nevét és azt a napot, amelyen a termék elhagyta a Közösség vámterületét.

Az egyenértékű igazolás bemutatására a (4) bekezdést kell alkalmazni.

(4) Amennyiben minden intézkedés ellenére az exportőr nem tudta megszerezni és továbbítani a 16. cikk szerint igényelt okmányokat a (2) bekezdésben megállapított határidőn belül, kérelmére ezek benyújtására határidő-hosszabbítást kaphat.

(5) A (3) bekezdés értelmében egyenértékűnek tekintett további okmányok iránti kérelmeket, függetlenül attól, hogy kiegészítő okmányok kísérik-e azokat vagy sem, valamint a (4) bekezdés szerinti határidő-hosszabbítás iránti kérelmeket a (2) bekezdésben megállapított határidőn belül kell benyújtani. Ha azonban e kérelmeket az említett határidő lejártától számított hat hónapon belül nyújtják be, az 50. cikk (2) bekezdés első albekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

(6) A 37. cikk alkalmazásakor a visszatérítés kifizetése iránti kérelmeket, *vis maior* eseteinek kivételével, a fedélzetre vitel hónapját követő 12 hónapon belül kell beterjeszteni; azonban, a 37. cikk (1) bekezdésében foglalt engedélyek előírhatják az exportőrök számára, hogy a fizetés iránti kérelmeket rövidebb határidőn belül nyújtsák be.

(7) A tagállamok illetékes hatóságai előírhatják a visszatérítés kifizetésére vonatkozó kérelmekkel kapcsolatos okmányok lefordítását az érintett tagállam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére.

(8) Az (1) bekezdésben említett kifizetéseket az illetékes hatóságok attól a naptól számított három hónapon belül teljesítik, amelyen az igény kiegyenlítéséhez minden szükséges okmány és adat rendelkezésükre áll, kivéve a következő eseteket:

a) vis maior;

vagy

b) amennyiben a visszatérítésre vonatkozó jogosultság tekintetében különleges igazgatási vizsgálat indult. Ilyen esetekben a kifizetésre csak a visszatérítésre való jogosultság megállapítása után kerülhet sor;

vagy

c) az 52. cikk (2) bekezdése második albekezdésében foglalt kompenzáció alkalmazására.

(9) Nem nyújtható visszatérítés, ha az összeg, kiviteli nyilatkozatonként, legfeljebb 60 euróval egyenlő.

50. cikk

(1) Amennyiben a visszatérítésre jogosító közösségi szabályok által megállapított minden követelmény teljesül, kivéve a 7. cikk (1) bekezdésében, a 15. cikk (1) bekezdésében és a 40. cikk (1) bekezdésében megállapított határidők valamelyikének betartását, a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a visszatérítést először 15 %-kal csökkentik;

b) a visszatérítés fennmaradó részét, a továbbiakban a „csökkentett visszatérítést”, a következő módon tovább kell csökkenteni:

i. a 15. cikk (1) bekezdésében megállapított határidő túllépésének minden egyes napja után a csökkentett visszatérítés 2 %-a vész el;

ii. a 7. cikk (1) bekezdésében megállapított határidő túllépésének minden egyes napja után a csökkentett visszatérítés 5 %-a vész el; vagy

iii. a 40. cikk (1) bekezdésében megállapított határidő túllépésének minden egyes napja után a csökkentett visszatérítés 10 %-a vész el.

(2) Amennyiben a 49. cikk (2) és (4) bekezdésében megállapított határidők lejárta után hat hónapon belül igazolást nyújtanak be arról, hogy a közösségi szabályok által megállapított követelmények teljesültek, a kifizetett visszatérítés annak az összegnek a 85 %-a lesz, amely az összes követelmény teljesülése esetén került volna kifizetésre.

Amennyiben a 49. cikk (2) és (4) bekezdésében megállapított határidők lejárta után hat hónapon belül igazolást nyújtanak be arról, hogy a közösségi szabályokban megállapított összes követelmény teljesült, kivéve a 7. cikk (1) bekezdésében, 15. cikk (1) vagy 40. cikk (1) bekezdésében megállapított határidők betartását, a kifizetett visszatérítés az (1) bekezdés szerint csökkentett visszatérítéssel lesz egyenlő, amelyből le kell vonni annak az összegnek a 15 %-át, mely minden határidő betartása esetén kifizetésre került volna.

(3) Amikor a 24. cikk szerint a visszatérítést előre kifizették és a 7. cikk (1) bekezdésében és a 15. cikk (1) bekezdésében megállapított határidők közül egy vagy több nem teljesült, a biztosíték következő hányada elvész:

– az (1) bekezdés szerint kiszámított csökkentés,

– továbbá 10 %.

A biztosíték fennmaradó részét fel kell szabadítani.

Ha a visszatérítést előre kifizették a 24. cikk szerint és annak igazolását, hogy a közösségi szabályokban megállapított összes követelmény teljesült, a 49. cikk (2) és (4) bekezdésében megállapított határidők lejárta után hat hónapon belül beterjesztik, a visszatérítendő összeg a biztosíték 85 %-ával lesz egyenlő.

Amennyiben, a harmadik albekezdés hatálya alá tartozó esetekben, a 7. cikk (1) és 15. cikk (1) bekezdéseiben megállapított határidők közül egyet vagy többet nem tartottak be, a visszatérítendő összeg:

– a harmadik albekezdés szerint visszatérítettett összeg,

– amelyből le kell vonni az első albekezdés szerint elvesző biztosítékot.

(4) A visszatérítés teljes elvésző része nem haladhatja meg azt a teljes visszatérítési összeget, amelyet az összes követelmény teljesülése esetén fizetettek volna ki.

(5) E cikk alkalmazásában a 39. cikk (1) bekezdésében megállapított határidő teljesítésének elmulasztása ugyanolyan súlyú, mint a 7. cikk (1) bekezdésében megállapított határidő elmulasztása.

(6) Amennyiben a 4. cikk (2) bekezdése és/vagy a 18. cikk (3) bekezdése és/vagy az 51. cikk alkalmazandó:

– az e cikkben foglalt csökkentéseket a 4. cikk (2) bekezdése és/vagy 18. cikk (3) bekezdése és/vagy 51. cikk szerint fizetendő visszatérítés alapján kell kiszámítani,

– az e cikk szerint elvésző visszatérítés nem haladhatja meg a 4. cikk (2) bekezdése és/vagy 18. cikk (3) bekezdése és/vagy 51. cikk szerint kifizetendő visszatérítést.

2. FEJEZET

Bírságok és a túlfizetett összegek visszafizetése

51. cikk

(1) Amennyiben megállapításra kerül, hogy export-visszatérítés kifizetésekor valamely exportőr a jogosultságot meghaladóan igényelt visszatérítést, a szóban forgó kivitel után járó visszatérítés a tényleges exportált termékekre járó összeg lesz, amelyet csökkenteni kell a következőkkel:

a) az igényelt visszatérítés és a tényleges exportra vonatkozó visszatérítés közötti különbség fele;

b) az igényelt visszatérítés és az abban az esetben járó visszatérítés közötti különbség kétszerese, amelyről az exportőr szándékosan adott meg téves adatokat.

(2) Az igényelt visszatérítést az 5. vagy 26. cikk (2) bekezdése szerint megadott adatokból kiszámított összegnek kell tekinteni. Amennyiben a visszatérítés a rendeltetési hely szerint változik, az igényelt visszatérítés differenciált részét a 49. cikk szerint megadott mennyiségre, súlyra és rendeltetési helyre vonatkozó adatok felhasználásával kell kiszámítani.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában megállapított bírság nem alkalmazható:

a) *vis maior* eseteiben;

b) kivételes esetekben, amikor az exportőr, saját kezdeményezésre, közvetlenül azután, hogy tudomására jut, hogy az igényelt visszatérítés túllépi a jogosan járót, és erről írásban értesíti az illetékes hatóságot, kivéve ha az illetékes hatóság tájékoztatja az exportőrt, hogy a kérelmet kivizsgálni szándékozik, vagy erről az exportőr más módon tudomást szerez, illetve ha az illetékes hatóság már megállapította, hogy az igényelt visszatérítés jogosulatlan;

c) az igényelt visszatérítés nyilvánvaló hibája esetében, amelyet az illetékes hatóságok felismertek;

d) olyan esetekben, amelyekben az igényelt visszatérítés megfelel az 1222/94/EK rendeletnek, és különösen annak 3. cikk (2) bekezdésének és kiszámítása egy meghatározott időszak során átlagos mennyiségek alapján történt;

e) súlymódosítás esetében, amennyiben a súlykülönbséget az alkalmazott mérési módszerben fennálló különbség okozza.

(4) Amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában megállapított csökkentés negatív előjelű összeget eredményez, az exportőrnek ezt az összeget kell megfizetnie.

(5) Amennyiben az illetékes hatóságok azt állapítják meg, hogy az igényelt visszatérítés hibás, és az export nem történt meg, következésképpen a visszatérítés nem csökkenthető, az exportőrnek azt az (1) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti bírságot kell megfizetnie, amely akkor lenne alkalmazható, ha az export megvalósult volna. Amennyiben a visszatérítési ráta a rendeltetési hely szerint változik, a legkisebb pozitív rátát, vagy amennyiben az magasabb, a 24. cikk (2) vagy 26. cikk (4) bekezdése szerint a rendeltetési helyre vonatkozó jelzés szerinti rátát kell alkalmazni az igényelt visszatérítés és az alkalmazott visszatérítés kiszámítására, kivéve amennyiben kötelező rendeltetési hely volt kikötve.

(6) A (4) és (5) bekezdés szerinti kifizetésre a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül kerül sor. Amennyiben ezt a határidőt nem tartják be, az exportőr az 52. cikk (1) bekezdésében említett mértékű kamatot fizeti a fizetési felszólítás kézhezvételétől számított 30. naptól az igényelt összeg kifizetését megelőző napig terjedő időszakra.

(7) A bírságok nem alkalmazhatók rögtön, ha az igényelt visszatérítés nagyobb, mint a 4. cikk (2), 18. cikk (3), 35. cikk (2) bekezdése és/vagy az 50. cikk szerint járó visszatérítés.

(8) A bírságok a nemzeti szinten megállapított egyéb bírságoktól függetlenül alkalmazandók.

(9) A tagállamok lemondhatnak a kiviteli nyilatkozatonként legfeljebb 60 eurót kitevő összegű bírságok behajtásáról.

(10) Amennyiben a kiviteli nyilatkozaton vagy fizetési nyilatkozaton feltüntetett termékre nem vonatkozik az engedély, visszatérítés nem nyújtható és az (1) bekezdés nem alkalmazható.

(11) Amennyiben a visszatérítést előzetesen rögzítették, a bírság kiszámítása az azon a napon érvényes visszatérítési ráták alapján történik, amelyen az engedély iránti kérelmet benyújtották, figyelmen kívül hagyva a 4. cikk (1) bekezdése szerint elveszett visszatérítést, vagy a 4. cikk (2) vagy 18. cikk (3) bekezdése szerinti visszatérítés-csökkentést. Amennyiben szükséges, e rátákat ki kell igazítani a kiviteli nyilatkozat vagy fizetési nyilatkozat elfogadásának napján.

52. cikk

(1) Az 51. cikk (4) bekezdése szerinti, negatív előjelű összeg megfizetési kötelezettségének érintése nélkül, a kedvezményezett a jogosulatlanul átvett visszatérítéseket köteles visszafizetni, amelybe beletartozik az 51. cikk (1) bekezdése szerint fizetendő esetleges bírság, valamint a kifizetés és a visszafizetés között eltelt időszakra számított kamat is. Ha azonban,

a) a visszafizetést a fel nem szabadított biztosíték fedezi, az adott biztosíték lefoglalása a 25. cikk (1) vagy 36. cikk (1) bekezdése szerint az esedékes összegek behajtását képezi;

b) a biztosítékot felszabadították, a kedvezményezettnek meg kell fizetnie a biztosítéknak azt a részét, amely elveszett volna, továbbá a felszabadítás napja és a kifizetést megelőző nap közötti időszakra számított kamatot.

A kifizetés a kifizetés iránti kérelem beérkezésétől számított 30 napon belül történik meg.

Ha a kedvezményezettet a pénzösszegek visszafizetésére szólítják fel, a kamatszámításhoz a tagállam a visszafizetésre való felszólítás napját követő 20. napot a kifizetés megtörténtének tekintheti.

Az alkalmazandó kamatlábat a nemzeti jogszabályoknak megfelelően kell kiszámítani; azonban ez nem lehet alacsonyabb, mint a nemzeti rendelkezések szerint a pénzösszegek behajtására vonatkozó kamatláb.

Amennyiben az illetékes hatóságok hibájából történt helytelen kifizetés, nem számítható fel kamat, illetve legfeljebb a tagállam által meghatározott, a jogosulatlanul keletkezett nyereségnek megfelelő mértékű összeg számítható fel.

Amennyiben a visszatérítést engedményes részére fizetik ki, az engedményes és az exportőr egyetemlegesen felel a túlfizetett összegek, az indokolatlanul felszabadított biztosítékok és az adott exporttal kapcsolatos kamat visszafizetéséért. Az engedményes azonban csak a számára kifizetett összeg erejéig felel, annak kamatait is beleértve.

(2) A visszafizettetett összegeket, az 51. cikk (4) és (5) bekezdései szerinti összegeket és a beszedett kamatot a kifizető szervekhez kell befizetni, amelyek a szóban forgó összegeket levonják az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) kiadásaiból, az 595/91/EGK tanácsi rendelet [1] 7. cikkének sérelme nélkül.

Amennyiben a fizetési határidőt nem tartják be, a tagállamok úgy is határozhatnak, hogy visszafizettetés helyett az esetlegesen túlfizetett összegeket, az indokolatlanul felszabadított biztosítékokat és a kiegyenlítő kamatot az adott exportőr részére teljesítendő későbbi kifizetésből vonják le.

A második albekezdést az 51. cikk (4) és (5) bekezdése szerint fizetendő összegekre is alkalmazni kell.

(3) Az 51. cikk (9) bekezdésében foglalt azon lehetőség sérelme nélkül, hogy a kisebb összegek esetében a bírság alkalmazásától el lehet tekinteni, a tagállamok eltekinthetnek a túlfizetett visszatérítések, az indokolatlanul felszabadított biztosítékok, az 51. cikk (4) bekezdése szerinti kamat és összegek visszafizettetésétől, ha a kiviteli nyilatkozatonkénti visszafizetés legfeljebb 60 euró, amennyiben a nemzeti jog hasonló szabályokat állapít meg ilyen esetekben a behajtástól való eltekintésre.

(4) Az (1) bekezdésben említett visszafizetési kötelezettség nem alkalmazható:

a) amennyiben a kifizetésre a tagállamok illetékes hatóságai vagy valamely más érintett hatóság olyan hibájából került sor, amelyet a kedvezményezett nem érzékelhetett, és a kedvezményezett jóhiszeműen járt el; vagy

b) amennyiben több mint négy év eltelt attól a naptól számítva, hogy a kedvezményezettet a visszatérítés megadásáról szóló jogerős határozatról értesítették, addig a napig, amíg a kedvezményezettet a nemzeti vagy közösségi hatóság első alkalommal tájékoztatta az adott kifizetés indokolatlanságáról. Ez a rendelkezés csak akkor alkalmazható, ha a kedvezményezett jóhiszeműen járt el.

Az érintett harmadik feleknek a visszatérítés megfizetéséhez szükséges alakiságokkal kapcsolatos, közvetlen vagy közvetett cselekményeit, ideértve a nemzetközi ellenőrző és felügyelő szervek cselekményeit is, a kedvezményezettnek kell tulajdonítani.

E bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók a visszatérítési előlegekre. Az e bekezdés alkalmazásának köszönhetően elmaradt visszafizettetések esetében az 51. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti közigazgatási szankció nem alkalmazható.

[1] HL L 67., 1991.3.14., 11. o.

V. CÍM

Záró rendelkezések

53. cikk

A tagállamok értesítik a Bizottságot:

– késedelem nélkül minden olyan esetről, amelyekre a 20. cikk (1) bekezdése vonatkozik; a Bizottság értesíti a többi tagállamot,

– minden egyes 12 jegyű kód vonatkozásában az olyan exportált termékek mennyiségeiről, amelyekre nem vonatkozik a visszatérítés előzetes rögzítését tartalmazó, a 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdése első francia bekezdésében, a 6. cikkben és a 45. cikkben említett kiviteli engedély. A tagállamok, legkésőbb a kiviteli vámalakiságok elvégzését követő második hónapban, meghozzák az e tájékoztatáshoz szükséges intézkedéseket.

54. cikk

(1) A 3665/87/EGK rendelet ezennel hatályát veszti.

Rendelkezéseit azonban továbbra is alkalmazni kell:

– az e rendelet hatálybalépése előtt elfogadott kiviteli nyilatkozatokkal érintett exportokra,

és

– amennyiben az 565/80/EGK rendelet olyan fizetési nyilatkozatokkal érintett exportra vonatkozik, amelyeket e rendelet hatálybalépését megelőzően fogadtak el.

(2) Az 1041/67/EGK, a 192/75/EGK, a 2730/79/EGK, a 798/80/EGK, a 2570/84/EGK, a 2158/87/EGK és a 3665/87/EGK rendeletekre, illetve azok meghatározott cikkeire történő hivatkozásokat minden közösségi jogszabályban úgy kell értelmezni, mint az erre a rendeletre, illetve ennek megfelelő cikkeire történő hivatkozást.

A 3665/87/EGK rendelet cikkeihez kapcsolódó megfelelőségi táblázat az I. mellékletben található.

55. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Rendelkezéseit 1999. július 1-jétől kell alkalmazni.

Az érdekelt felek kérelmére a 7. cikk (1) bekezdésének második albekezdésének és a 15. cikk (4) bekezdésének rendelkezéseit azokra a kivitelekre kell alkalmazni, amelyek vonatkozásában a kiviteli vámalakiságokat 1998. január 19-én vagy azt követően végezték el.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1999. április 15-én.

a Bizottság részéről

Franz FISCHLER

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Megfelelőségi táblázat

E rendelet	3665/87/EGK rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	–
4. cikk	2a. cikk
5. cikk	3. cikk
6. cikk	3a. cikk
7. cikk	4. cikk
8. cikk	6. cikk
9. cikk	6a. cikk
10. cikk	7. cikk
11. cikk (1), (5) és (6) bekezdése	8. cikk
12. cikk (2), (3) és (4) bekezdése	10. cikk
12. cikk	9. cikk
13. cikk	12. cikk
14. cikk	16. cikk
15. cikk	17. cikk
16. cikk	17. cikk
17. cikk	19. cikk
18. cikk	20. cikk
19. cikk	21. cikk
20. cikk (1), (2) és (3) bekezdése	5. cikk
20. cikk (4) bekezdése	15. cikk (2) bekezdése
21. cikk	13. cikk
22. cikk	14. cikk
23. cikk	15. cikk (1) bekezdése
24. cikk	22. cikk
25. cikk	23. cikk
26. cikk	25. cikk
27. cikk	26. cikk
28. cikk (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdése	27. cikk
29. cikk	28. cikk
30. cikk	28a cikk
31. cikk	29. cikk
32. cikk	30. cikk
33. cikk	31. cikk
34. cikk	32. cikk
35. cikk	33. cikk
36. cikk	34. cikk
37. cikk	35. cikk
38. cikk	36. cikk
39. cikk	37. cikk
40. cikk	38. cikk
41. cikk	39. cikk
42. cikk	40. cikk

E rendelet	3665/87/EGK rendelet
43. cikk	41. cikk
44. cikk	42. cikk
45. cikk	43. cikk
46. cikk	44. cikk
47. cikk	45. cikk
48. cikk	46. cikk
49. cikk (1)–(7) bekezdése	47. cikk
49. cikk (9) bekezdése	11. cikk (2) bekezdése
50. cikk	48. cikk
51. cikk	11. cikk (1) bekezdése
52. cikk	11. cikk (3)–(6) bekezdései
53. cikk	49. cikk
54. cikk	50. cikk
55. cikk	51. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	III. melléklet
II. melléklet	IV. melléklet
IV. melléklet	
V. melléklet	

II. MELLÉKLET

A 16. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett azon harmadik országok jegyzéke, amelyek a pénzösszegek kifizetése előtt megkövetelik a termékek behozatalát

Algéria
Burundi
Egyenlítői-Guinea
Kenya
Lesotho
Malawi
Málta
Saint Lucia
Szenegál
Tanzánia

III. MELLÉKLET

1. Exportőr (név és a tagállambeli teljes cím)	**SZÁLLÍTÁSI IGAZOLÁS A HARMADIK ORSZÁGBELI HAJÓKRA ÉS LÉGI JÁRMŰVEKRE TÖRTÉNŐ LESZÁLLÍTÁSRÓL**	
2. Élelmiszerraktár (név és a harmadik országbeli teljes cím)	Megjegyzés: Ezt a nyomtatványt tintával, olvashatóan, kézzel vagy írógéppel kell kitölteni.	
	3. Az exportáló tagállam	
5. A hajó neve és lajstromozási országa vagy a légi jármű törzsszáma		4. Rendeltetési ország
	6. A ..... vámhivatal által kiadott kiviteli okmány típusa, száma és dátuma	
7. A fuvarokmány típusa és dátuma.		

8. Jelzések és számok – Csomagok száma és típusa – Áruk megnevezése	9. Bruttó tömeg (kg)	10. Nettó mennyiség (1)

11. ANNAK AZ ORSZÁGNAK A VÁMHATÓSÁGA TÖLTI KI, AMELYBEN AZ ÉLELMISZER-ELLÁTÁS TÖRTÉNIK.

Ezennel igazoljuk, hogy a fenti árukat

A. az 5. rovatban feltüntetett hajó vagy légi jármű fedélzetére leszállították (2)

B. a 2. rovatban feltüntetett raktárban elhelyezték és azokat kizárólag élelmiszerellátás céljára fogják felhasználni (2)

Megjegyzések

Kelt (hely, dátum)	A vámhatóság bélyegzője és aláírása

(1) Kilogramm vagy más mértékegység.

(2) A megfelelő rész törlendő.

IV. MELLÉKLET

A 17. cikk b) és c) pontjában említett harmadik országok és területek jegyzéke

Izland
Norvégia
Liechtenstein
Svájc
Heligoland
Andorra
Gibraltár
Ceuta és Melilla
Vatikánváros
Málta
Ciprus
Marokkó
Törökország
Észtország
Lettország
Litvánia
Lengyelország
Cseh Köztársaság
Szlovákia
Magyarország
Románia
Bulgária
Albánia
Ukrajna
Fehéroroszország
Moldova
Oroszország
Grúzia
Örményország
Azerbajdzsán
Szlovénia
Horvátország
Bosznia és Hercegovina
Szerbia és Montenegró
Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság

V. MELLÉKLET

A 20. cikk (4) bekezdésének d) pontja hatálya alá tartozó termékek jegyzéke

I. A 3072/95/EK rendelet 1. cikkében felsorolt termékek (rizs)

II. Az 1785/81/EGK rendelet 1. cikkében felsorolt termékek (cukor és izoglükóz)

III. Az 1766/92/EGK rendelet 1. cikkében felsorolt termékek (gabonafélék)

IV.

KN-kód	Marha- és borjúhús
0102	Élő szarvasmarhafélék
0201	Szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve
0202	Szarvasmarhafélék húsa fagyasztva
0206 10 95	Sovány és zsíros dagadó frissen vagy hűtve
0206 29 91	Sovány és zsíros dagadó fagyasztva

V.

KN-kód	Tej és tejtermékek
0402	Tej és tejszín, sűrítve vagy cukor vagy más édesítőanyag hozzáadásával
0403 90 11 – 0403 90 39	Vajpor
0404 90 21 – 0404 90 89	Tejpor
0405	Vaj és tejből nyert más zsír és olaj
0406 20	Mindenféle reszelt vagy őrölt sajt
0406 30	Ömlesztett sajt
0406 90 13 – 0406 90 27	Egyéb sajt
0406 90 61 – 0406 90 81	
0406 90 86 – 0406 90 88	

VI.

KN-kód	Bor
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75 2204 29 83 2204 29 84 2204 29 94 2204 29 98	Hordós asztali bor

VII.

KN-kód	A szerződés II. mellékletének hatályán kívül eső áruk formájában exportált mezőgazdasági termékek
1901 90 91	– – – Tejzsír-, szacharóz-, izoglükóz-, gyümölcscukor- vagy keményítőtartalom nélkül vagy kevesebb, mint 1,5 % tejzsír-, 5 % szacharóz- (beleértve az invertcukrot is) vagy izoglükóz-, 5 % gyümölcscukor- vagy keményítőtartalommal kivéve a 0401–0404 vtsz-ok alá tartozó árukból készült por alakú élelmiszer-készítményeket
2101 12 92	– – – Kávékivonat, -eszencia, vagy -koncentrátum alapú
02101 20 92	– – – Tea- vagy matétea-kivonat, -eszencia, vagy -koncentrátum alapú
3505 10 10 – 3505 10 90	Dextrinek és más átalakított keményítők
3809 10 10 – 3809 10 90	Végkikészítőszerek, festést gyorsító és elősegítő, színtartóságot növelő anyagok, valamint más amilalapú termékek és készítmények